

Ob drugem gasilskem festivalu Slovenije

CELJSKE sindikalne podružnice tekmujejo

Najboljši ob polletju sindikalnega tekmovanja

Nad dva tisoč gasilcev celjskega okraja na festivalu

Priprave za republiški festival gasilcev v Mariboru trajajo že precej časa nazaj. Vsa gasilska društva v okraju se vneto pripravljajo na to veličastno manifestacijo gasilskih društev Slovenije. Društva pripravljajo svoje članstvo za nastope, istočasno pa mobilizirajo med svojimi člani kar največ udeležencev za gasilski festival.

Skoraj vsa nekoliko večja društva v celjskem okraju so v tem času že priredila društvene vaje, na katerih so pokazala svoje znanje in prizadevanje. Po skupnih podatkih, s katerimi dosega Okrajna gasilska zveza razpolaga, bo v Mariboru odšlo v festivalskih dneh

nad dva tisoč članov gasilskih društev. Poleg udeležencev, ki se bodo udeležili velike parade, je pripravljenih 15 desetih, ki bodo v Mariboru pokazale svojo izvežbanost v samostojnem nastopu. Moške, ženske in pionirske vrste, bodo sestavljene iz naslednjih gasilskih zvez in društev: Celje, Laško, Sentjur, Soštanj, Zalec in Slov. Konjice. Poleg 150 članov in članic bo nastopalo še petdeset pionirjev in pionirk.

Zanimivo je v teh dneh pogledati aktivnost gasilskih društev širom po našem okraju. Gasilci so že tako znani kot eno najbolj urejenih in discipliniranih društev, toda tokrat se je nji-

hova dejavnost še povečala. V vseh večjih centrih so priredili nastope in vaje, ki jih je gledalo povsod veliko število ljudi. Dasiiravno je festival v Mariboru, gasilska društva s povečano skrbjo urejujejo svoje gasilske domače, skrbijo za red in sposobnost svoje mehanizacije in orodja itd. Celjska gasilska zveza na festival ne bo odšla brez vidnih uspehov. Gasilska društva ne predstavljajo danes zgolj organizacijsko povezovanje vključenih ljudi, ki bi svoje delovanje omejili zgolj na ozko področje, ki daje društvu ime. Društva si zelo prizadevajo, da bi pojačala preventivno službo, to se pravi, da odstranjujejo nevarnosti požarov in drugih elementarnih nesreč. Delovanje društev je usmerjeno tudi na politično, kulturno in telesno vzgojno področje, marsikje gasilska društva nosijo velik delež pri društvenem življenju posameznih krajev.

Prepričani smo, da bodo društva iz našega okraja na velikem gasilskem festivalu v Mariboru pokazala enako aktivnost kot jo kažejo doma. Želimo jim kar največ uspeha.

SPORED II. GASILSKEGA FESTIVALA

SOBOTA, DNE 4. AVGUSTA

Sprejem gostov, gasilskih in drugih udeležencev pred železniško postajo ob prihodu vlakov. Sprejem udeležencev, ki bodo prišli z avtomobili, bo na Trgu svobode.

Ob 11. uri bo v Kazinski dvorani slavnostna seja GZ Slovenije.

Ob 12.30 bo sprejem zastopnikov gasilstva LRS in drugih republik, tujih gostov ter zaslužnih gasilcev na OLO Maribor.

Ob 18. uri bo mariborsko gasilstvo demonstriralo razno gasilsko orodje na Glavnem trgu ter na prostoru poklicne gasilske čete v Tyrševi ulici. Hkrati bo več promenade koncertov godb na pihala.

Ob 20. uri bo na Dravi regata razsvetljenih čolnov.

Ob 20.30 se prične v dvorani Ljudske prosvete nastop KUD Svobode z Jesenic in različnimi ljudskimi plesi, hkrati pa tudi gledališka predstava na Rotovškem trgu.

Ob 22.30 ognjemet na Piramidi ter povečanje godb na dveh krajih mesta.

NEDELJA, DNE 5. AVGUSTA

Ob 5. uri budnica po mariborskih ulicah.

Sprejem gostov, gasilskih skupin in drugih udeležencev ob prihodu vlakov na glavnem kolo-dvoru.

Ob 9. uri pričetek parade po mariborskih ulicah.

Po paradni ogled gasilske razstave na prostoru Mariborskega tedna in drugih oddelkov Mariborskega tedna.

Ob 15. uri zbor na slavnostnem prostoru, razvitej prapora GZS, nato nastopi raznih gasilskih skupin.

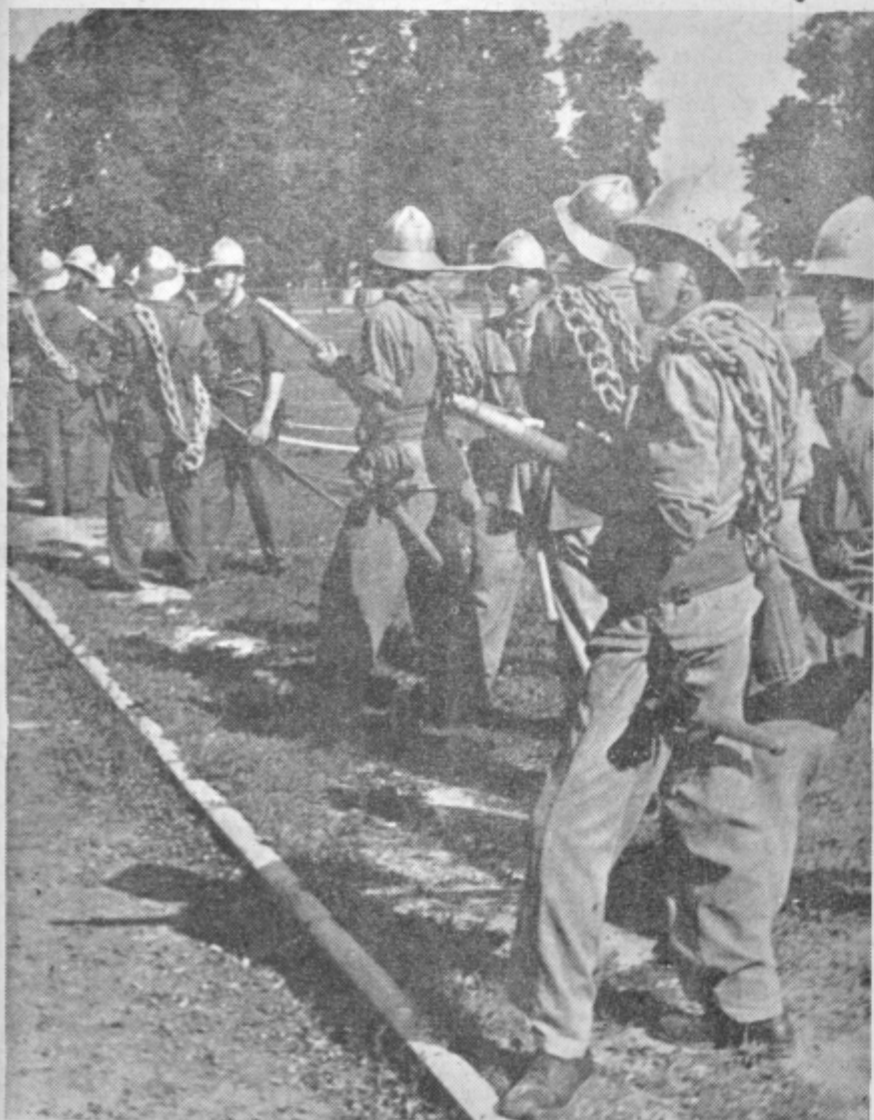
Po sporedu prosta zabava na slavnostnem prostoru.

PONEDELJEK, 6. AVGUSTA

Izletji v okolice

Ob 8. uri v Kidričevo, Ptuj, Borl.

Ob 9. uri na Mariborski otok in Pohorje.

Celjski gasilci med nastopom na Glaziji pretkelo nedeljo

Te dni je gospodarsko in kulturno središče. Štajerske, Maribor, v posebno prazničenem razpoloženju. Dne 27. julija so odprli Mariborski teden, ki po svojem bogastvu in vsebini prekaša razstave in prireditve prejšnjih let. II. gasilski festival, ki je določen ob zaključku Mariborskega tedna, pa bo življenje v Mariboru še bolj razgibal. Gasilski festival bo dne 4. in 5. avgusta s pestrostjo svojega sporeda prav gotovo prikazal široko dejavnost naše gasilske organizacije.

Na mariborske ulice in razne prireditvene prostore se bodo v teh dneh zgrnile tisočglave množice delovnih ljudi iz mesta ter bližnje in daljne okolice. Skupine uniformiranih gasilcev bodo vzbujale še same po sebi posebno pozornost. Se posebej pa bodo dali obema dnevnoma slavnostno obeležje veličastna parada, razni nastopi, demonstracije gasilske opreme in orodja itd.

V dneh II. gasilskega festivala se bo gasilska organizacija predstavila širši javnosti ne le kot važna družbena organizacija, ki opravlja svojo nalogo ob raznih nezgodah in nesrečah, temveč tudi kot trdna in disciplinirana organizacija, ki ji je v socialistični družbi namenjeno pomembno politično, vzgojno in kulturno poslanstvo.

V gospodarskem pogledu se izraža dejavnost gasilstva v vsakoletni bilanci naših društev, iz katerih lahko razberemo visoke milijonske zneske, ki jih obvarujejo vrli gasilci ob požarih, poplavih in podobnih elementarnih nezgodah. Preventivna, ki jo izvajajo gasilska društva dan za dnem, pa je pravzaprav glavna postavka v obstoju in razvoju našega gospodarstva, saj vemo, kakšno škodo povzročajo požari ali podobne nezgode na primer v enem samem industrijskem podjetju.

Zaradi tega je delo gasilcev v neposredni zvezi z gospodarskim razvojem in napredkom pri nas in v svetu sploh. Gasilci v socialistični družbi se morajo tega še bolj zavedati, ker je varovanje in ohranjanje družbenih sredstev in družbene nega imetja tudi v korist vsakega posameznega državljanca.

To je nekje tudi globoko povezano s kulturnoprosvetno dejavnostjo gasilske organizacije. Ni dovolj, da so kulturne prireditve gasilskih društev ob raznih priložnostih največkrat namenjene samo zabavi in razvedrilu naših ljudi. Njihovo kulturnoprosvetno delo moramo usmeriti v pravo socialistično vzgojo, v krepitev gasilske in državljske zavesti, da bo tako vsak naš delovni človek vsaj posredno živel ter čutil z gasilsko organizacijo in do umel poslanstvo, ki ga opravlja v socialistični družbi.

II. gasilski festival bo dal gasilcem prav gotovo v vseh smereh novih pobud in jih še tesneje povezal z našimi delovnimi kolektivi.

Kot lani tudi letos sindikalne podružnice tekmujejo po najrazličnejših vprašanjih svojega organizacijskega delovanja. To tekmovanje obsega zelo veliko kriterijev, po katerih se meri prizadevnost članstva v posameznih podružnicah pri izpolnjevanju sindikalnih nalog. Med najpomembnejše točke spadajo tile kriteriji: število zaposlenih naj izkazuje čim manjši procent neorganiziranih članov, med organiziranimi pa redno plačevanje članarine. Nadalje tekmujejo v športnih prireditvah, nadalje na prosvetnem področju, na področju skrbi za delovnega človeka, prostovoljno krvodajalstvo, znižanje lastne cene proizvodov, disciplina članstva in drugo. Podružnice so pridno tekmoval. Skoraj vse sindikalne organizacije v mestu so se vključile v to tekmovalno bitko, ki traja vse leto in tako dejansko zajema celoletno sindikalno dejavnost.

Ob sklepu prvega polletja je Občinski sindikalni svet pregledal uspehe doseganega tekmovanja in razvrstil posamezne podružnice po njih prizadevnosti v naslednjo zapovrstje:

V skupini podružnic, ki štejejo do 50 članov, je v polletju doseglo prvo mesto celjsko Prevoznništvo, dalje uslužbenci trgovskega podjetja Potrošnik, tretje pa uslužbenci trgovskega podjetja Elektro-radio center.

Preosnova upravnih organov pri celjski občini

Ljudski odbor celjske občine je na svoji zadnji seji razpravljal tudi o vsebini republiškega odloka o začetku dela novih upravnih organov pri občinskih ljudskih odborih. V tej zvezi so se odborniki odločili za ukinitev dosedanjega sveta za gospodarstvo ter sveta za turizem in gostinstvo. Namesto obeh ukinjenih svetov pa so ustanovili tri nove, in sicer svet za industrijo, obrt in ostalo proizvodnjo, nadalje svet za blagovni promet in turizem ter svet za družbeni plan in finance. Hkrati s to preosnovo je ljudski odbor na predlog komisije za volitve in imenovanja izvolil tudi predsednike in člane novih svetov. Tako bo svet za industrijo, obrt in ostalo proizvodnjo vodil dosedanji predsednik sveta za gospodarstvo Edi Golc. Razen njega pa bodo v svetu še naslednji tovariši: Cveto Pelko, Prekoršek, Bogdan Mirnik (Obrtna zbornica), Pugalj (podjetje Planina), Po-

V skupini od 50 do 150 delavcev se je na prvo mesto v polletju povzpeli kolektiv Ljudskega magazina, na drugo Podjetje za vzdrževanje prog, na tretje pa člani sindikata v Komunalni banki.

V skupini podružnic, ki štejejo od 150 do 400 članov je prvo mesto osvojila sindikalna podružnica Kovinotehne, drugo mesto člani sindikalne podružnice v Kovinskem podjetju, tretje pa delavci Tovarne tehtnic.

V četrti skupini, v katero sodijo tista podjetja, ki imajo nad 400 delavcev, so se najbolj izkazali člani sindikata Tovarne emajlirane posode, drugo mesto so si prisvojili železarji iz Stor, tretje pa člani sindikata Metke.

To zaporedje ob prvem polletju seveda še ne pomeni, da bo tako zapovrstje ostalo tudi do zaključka tekmovanja. Mnogo sindikalnih podružnic je zgoraj omenjenim po številu doseženih točk zelo blizu. Le majhni spodrsrljaji, kot je n. pr. nepravčasno pošiljanje tekmovalnega poročila, lahko izpodbijajo sicer dobri podružnici eno izmed najboljših mest. Ze doslej se je pokazalo, da je bil vrstni red najboljših v posameznih mesecih skoraj vedno zelo različen. To dokazuje, da je tekmovanje zelo živahno in da si večina sindikalnih podružnic na področju celjske občine močno trudi doseči kar največ tekmovalnih uspehov.

„Celeia-Sad“ ponovno v težavah

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR V CELJU JE ŽE DEVETIČ RAZPRAVLJAL O TEM PODJETJU. — PRED ODLOČITVIJO O SANACIJI ALI LIKVIDACIJI PODJETJA. — NEREDNOSTI V PODJETJU SE VEDNO TRAJAJO. — NEKAJ MANJ KOT 300.000 DIN DNEVNE IZGUBE. — LJUDSKI ODBOR SE JE ODLOČIL ZA SANACIJO.

Pretekli petek je bila v Celju seja Občinskega ljudskega odbora Celje. Glavna točka dnevnega reda je bila razprava o stanju v podjetju »Celeia-Sad«. To je že deveti primer, da ljudski odbor mesta Celja razpravlja in odloča o usodi podjetja, ki že vsa leta povzroča gospodarskim činiteljem obilo skrbi, a skupnosti tudi precej finančnih izgub.

O stanju, o objektivnih in subjektivnih pojavih, ki spremljajo poslovanje tega podjetja, smo že večkrat poročali,

zato se bomo tokrat omejili na vzroke poslednje, hkrati tudi največje krize, kar jih je podjetje doživljalo.

Polletna bilanca podjetja je pokazala okoli 11 milijonov din izgube. V to vsoto niso vračunane številke, ki jih od podjetja terjajo upniki, kar znaša nadaljnjih dvajset milijonov din. Posledica teh izgub je bila, da je banka že maja blokirala račun podjetja in s tem je postalo »normalno« obratovanje še težje.

Vsekakor ima podjetje veliko težav z zastarelim, deloma tudi neizkoriščenim strojnimi parkom. Na zalogi imajo velike količine surovin, ki jih niso v stanju predelati v finalne izdelke.

Inspekcijska služba je spet ponovno ugotovila, da se nerednosti v podjetju niso popravile. Podjetje na primer nima zanesljive evidence nad stanjem embalaže, razlike obstajajo tudi med knjigovodskimi prikazi in dejanskim stanjem zalog.

Vsi ti vzroki so ob sklepu prvega polletja povzročili hudo stisko v tem podjetju. Ta nevesočnost je še toliko večja zaradi tega, ker je letošnje stanje v postavkah proračunskih in kreditnih sredstev v znaku skrajne štednje.

Vsekakor je »Celeia-Sad« ponovno krepko posega v blagajno celjske občine. Ljudski odbor pa je imel edino (Nadaljevanje na 2. strani)

Sklad za gradnjo komunalnih naprav

Ljudski odbor celjske občine je na svoji zadnji seji razpravljal o predlogu Stalne konference mest, po katerem naj bi občinski ljudski odbori ustanovili posebne sklade za gradnjo komunalnih naprav. V bistvu gre v tem primeru za rešitev vprašanja, kdo je dolžan graditi komunalne naprave zlasti v na novo nastalih naseljih. Po dosedanjih pravilih je vse komunalne naprave moral graditi ljudski odbor. V zadnjem času pa je ta naloga postala težko izvedljiva, saj občine nimajo dovolj sredstev niti za ostale najbolj nujne potrebe, kaj šele za obsežno gradnjo komunalnih objektov. Udeleženci Stalne konference

mest pa so v razpravi okoli tega vprašanja sprejeli sklep, po katerem naj bi v gradnji komunalnih naprav v prvi vrsti sodelovali investitorji sami. V kakšnem sorazmerju bi bili prispevki investitorjev gradnje vseh komunalnih objektov, to naj bi določil poseben pravilnik sklada oziroma odlok o skladu za gradnjo komunalnih objektov.

Ljudski odborniki so se v načelu strinjali z namenom takšnega sklada. Zato so naročili pristojnim svetom, da naj proučijo celotno vprašanje in pripravijo osnutek odloka o skladu za gradnjo komunalnih naprav.

POGLED PO SVETU

V tedenskih pregledih se vedno znova pojavlja na dnevnem redu angleški imperij, kolonialno vprašanje, zunanja dekoracija stare evropske kolonialne velesile, njene notranje težave in njena protislovja ki se kažejo tu, tako tam drugače. Kako je pravzaprav z angleškim imperijem, ki si je nadel ime »Commonwealth« zato, da bi se lažje opravičil in nanovo uredil? Gambia, Sierra Leone, Zlata obala, Nigerija, Kamerun, Jugozahodna Afrika, Južnoafriška Unija, Rhodesija, Tanganjika, Kenia, Uganda, Somalija — to so postojanke v Afriki, medtem ko so azijske naslednje: Aden, Indija, Pakistan, Ceylon, Malaja, del Bornea, Hongkong, Avstralija. In oporišča: Gibraltar, Malta, Ciper (na mestu Suez), Bahreinski otoki, Singapur. Zraven seveda še niz otokov, otočij in otočkov, na katerih vira zlasti potomec Elizabetinih morskih roparjev.

In resnica: Na Cipru upora. Perzija terja Bahreinske otoke. Saudska Arabija se poteguje za dele Adenskega protektorata. Ceylon ne mara več biti vojaško oporišče. Singapur prijavlja zahtevo po neodvisnosti. Tenka vez angleških oporišč postaja vedno tanjša. Angleški urad za kolonije, Foreign Office, ministrstvo za Commonwealth pošilja svoje zastopnike na vse strani, da bi branili obstoječe stanje, da bi preprečili kršenje in rušenje svojega sveta.

Večina velikih kolonij je v zadnjih desetletjih dobila dominionske pravice, nato pa so dosegle neodvisnost in so ostale povezane z Britanijo s komaj vidno srebrno nitko Commonwealtha. L. 1947 so dobili neodvisnost Pakistan, Indija, Burma in Ceylon.

Se je ostanek bogat: Malaja s kavčukom in cinom, vendar tudi tu traja upor že več let. Tudi vplivne cone in razne koncesije predstavljajo še vedno precejšnjo moč. Aden in Ciper naj bi služila kot dve oporišči za obrambo angleškega petrolejskega področja na Srednjem vzhodu. Tu se Angleži nočejo umikati, tu gredo v ofenzivo, od tu teče imperialna kri, tu mimo drži angleška življenjska linija, ki jo je med vojno hotel pretrgati Hitler z desantom na Kreto in Egipt.

In vendarle se je prav tu pred leti začel nov proces, ki je pokazal, da Anglija ne more z vojaško silo obvladati upornega terena. To se je zgodilo v Suezu in Abadanu. Tu se je bil zadetek močnejši kot tedaj, ko so se osamosvajale Kanada, Južna Afrika, Avstralija in Indija. Ko je Anglija morala iz Suez, je na Srednjem vzhodu izgubila centralni položaj, bila je odrinjena na rob. Hardingov režim na Cipru, bagdadski pakt, vojaška demonstracija proti Saudski Arabiji zaradi oaze Buraimi, vse to je le zaviralni moment v dramo, katere konec je neizbežen in se že jasno vidi. Prej ali slej bo Jordanija pomenjala Egipt, nato bo prišel na vrsto Irak, indijskemu subkontinentu bo sledil še arabski. V tem predelu se Angliji ni posrečilo vključiti dežele v svoj Commonwealth, ki ima predvsem ta namen, da bi zmanjšal vsaj gospodarske izgube imperija, če že ne more političnih. Commonwealth varuje kljub vsemu določen del političnega vpliva, prestiž velesile in rešuje carstvo funt šterlinga vsaj do neke mere. Tu, na Srednjem vzhodu, so angleški diplomati in vojniki nekaj zagrešili ali pozabili, morebiti zato, ker so vohali samo petrolej, niso pa videli Arabcev.

Anglija, tako kaže, ne bo mogla dobiti boja z narodi na Srednjem vzhodu. Ceylon in Singapur sta le epilog procesa, ki se je začel že pred 10 leti. Jugovzhodna Azija se je ločila od Anglije že tedaj, zdaj se osamosvajajo ostanki. Oba sta nad vse važni vojaški oporišči, ki vežeta »materno« deželo z Avstralijo in s Hongkongom, obenem pa služita kot oporišči med tistimi 950 trdnjavami, ki jih je zapadni blok organiziral po planetu zato, da bi ohranil »svobodni svet privatne iniciative« zoper »komunistično agresijo«. Vse kaže, da se taka oporišča majojo na vseh vogalih, pa čeprav imajo na razpolago najmodernejša letala in rakete.

Zapadni blokovski politiki, predvsem ameriški in nemški, podpirajo angleški imperij povsod tam, kjer se angleške koristi pokrivajo z blokom. Zato pravijo, da Ceylon še ni ogrožen, češ, Bandanarake se bo unesel, ko bo strelal svojo jezo nad korumpiranimi pristasi Kotelavela, in konec koncev ni noben komunist, ampak le socialist, socialisti pa utegnejo biti na vladi tudi v Angliji. Tudi za Singapur se ti politiki še ne boje, čeprav jih skrbi bližina Maotungovne dežele. Utegne pa priti posem drugače, kakor računajo sovražniki napredka.

Drži: Empire — imperij ne obstoji več. Namesto njega še stoji »Ersatzmittel«, Commonwealth, prehodna oblika, ki zakriva in lajša izgube imperija — v Aziji. Razvoj neodvisnih držav, posebno Indije, Burme, Ceylona, Malaje, Indonezije pa je zdaj tak, da sovražnikom napredka ne gre v račun.

Edino v Afriki se angleški imperij še drži. Toda tudi tu se kažejo prvi začetki procesa, ki se v Aziji morda že zaključuje.

DELO SVETA STANOVANJSKE SKUPNOSTI V CELJSKI OBCINI

GRADNJO STANOVANJ JE TREBA PRILAGODITI POTREBAM

Nedavno je bilo tretje redno zasedanje Sveta stanovanjske skupnosti za celjsko občino. Na zasedanju je bilo iznešeno več problemov in sprejetih nekaj koristnih sklepov, ki bodo prav gotovo zanimali širšo javnost.

Predsednik sveta, tovariš Cevnik, je nakazal več pomanjkljivosti in odstopanj od osnovnih principov zakonodaje, ki urejajo enega največjih družbenih problemov — stanovanja. Člani stanovanjske skupnosti so na svojih zasedanjih že večkrat obravnavali sistem dosedanjega drage gradnje, saj nekatera stanovanja stanejo tudi preko 6 milijonov in niti niso praktična. Letos, ko so investicijska sredstva zelo omejena, bo treba ob sodelovanju vseh zainteresiranih, ki dobro poznajo potrebo večine družin, ki so brez stanovanj, doseči, da se bo za razpoložljiva finančna sredstva zgradilo čim več primernih in ne pretirano luksuznih stanovanj. Potrebe so trenutno največje po enosobnih in dvosobnih stanovanjih, dočim je trosobnih in večjih stanovanj zaenkrat dovolj.

Treba je iskati načrte za novogradnje, kakor narekujejo potrebe proslincev in finančna zmogljivost, da bomo čimprej rešili večletne kričeče primere v Celju. Vsekakor nam bo bolj v ponos, če bomo imeli več bolj skromnih stanovanj, kakor pa malo luksuznih, družine pa v kletih in neprimernih prostorih, ki so škodljivi za zdravje in čestokrat za moralo.

Reševanje stanovanjskega vprašanja delavcev in uslužbencev v večjih podjetjih, zavodih in ustanovah, ki imajo sredstva za gradnjo lastnih stanovanjskih poslopij, še nekam gre. Delavci in uslužbenci, zaposleni v majhnih podjetjih, obrtnih delavnicah, trgovinah itd., pa nimajo nobenih izgledov, da bodo v doglednem času dobili primerna stanovanja. Hišni sveti preveč dobro poznajo ta vprašanja, kakor tudi uslužbenci stanovanjske uprave, ki vsak dan poslušajo eno in isto: »stanovanje«. Toda rešiti se ne da, odgovori so: »stanovanje ni, počakajte...«

Stanovanjska skupnost se čuti soodgovorna za rešitev tega vprašanja in je bilo ob živahni razpravi sklenjeno:

Svet stanovanjske skupnosti bo skupno z občinskimi ljudskim odborom sklical vse predstavnike manjših podjetij in organizacij, ki bodo prav gotovo razumeli ta problem in vložili v skupen sklad pri stanovanjski skupnosti sredstva, ki jih lahko uporabijo za stanovanjsko gradnjo, pa četudi najbolj skromne zneske. Stanovanjska skupnost pa bi najela nekaj kredita in pričela z gradnjo. Tako bodo najprej prišli do stanovanj najpotebnejši iz splošnega stanovanjskega sklada.

Tovariš Goligranc je načel vprašanje dajanja gradbenih dovoljenj za individualno gradnjo, katera v večih primerih zadržuje iniciativo. V Celju so določeni še štirje zadrževalni okolišči, vključno Store-Lipa. Res je, da moramo graditi načrtno, po nekem sistemu, vendar je kaj težko razumeti, zakaj se ne dovoli privatnikom graditi na njihovih parcelah, če je to v naselju, kjer ni predvidena gradnja ceste ali večji objekt — zgolj zaradi tega, ker še ni gotov urbanistični načrt. Tako zavla-

čevanje zadržuje povečanje gradnje stanovanjskega sklada, saj je denar pri takih interesih »zamrznjen«. Res je, da vsi ne želijo graditi na »otoku« ali na Golovcu, temveč čim bližje svojega delovnega mesta in svojcev.

Člani sveta stanovanjske skupnosti so izrazili željo, da bi se teh zasedanj vedno udeleževali tudi zastopniki prizadetih oddelkov občinskega ljudskega odbora, po možnosti pa tudi zastopniki SZDL.

Svet je sprejel tudi sklep na predlog komisije, ki jo je v ta namen imenoval, da se v celoti ali deloma starejšim hišam v Celju, ki nimajo dovolj dohodkov, odpiše vplačevanje v sklad za novogradnje za leto 1956. Ta sredstva pa lahko hišni sveti porabijo le za najnujnejša dela. Sklep je v celoti utemeljen, saj mnoge hiše, stare nad 50 let, do sedaj niso bile vzdrževane.

Izredne težave povzročajo nekateri lastniki privatnih hiš, ki so bile vključene v stanovanjsko skupnost. V večih primerih namerno nočejo vzdrževati hiše in izvrševati najnujnejših vzdrževalnih del. Stanovanja so v nevdržnem stanju, v katera pa skupnost, kot v privatno lastnino, ne more vlagati družinskih sredstev. Rešitev bi bila, da bi taki lastniki dovolili vkknjžbo, kar pa nočejo. Nujen bo v takih primerih po upravni poti hiter postopek na prisilno vkknjžbo, da ne bodo stanovalci takih hiš v bodoče toliko prizadeti in odvisni od volje takih brezobzirnežev do sočloveka.

NAČIN DELITVE NOVOZGRAJENIH IN IZPRAZNIH STANOVANJ

Skoraj dnevno, zlasti pa v dneh, ko so na stanovanjski upravi uradne ure, vidimo kaj žalostno sliko. Prenapolnjen hodnik proslincev čaka na dodelitev stanovanja. Pojasniti je treba vsem proslincem, da so ta pota odveč, kar verjetno uslužbenci strankam premalo pojasnjujejo. Z uredbo o razdeljevanju in odpovedi stanovanj (Ur. list LRS št. 19/55) je bila pravica, komu se bodo dodelila novozgrajena in izpraznjena stanovanja, prenešana na komisijo za stanovanjske zadeve pri svetu za stanovanjske zadeve občinskega ljudskega odbora. Ta komisija sestavlja seznam upravičenih proslincev za dobo pol leta, in to tako število, kolikor bo predvidoma praznih stanovanj. Mimo tega seznama ne more nobeden dobiti stanovanja, razen v primerih, ki jih predvideva uredba. Stanovanjska uprava je samo administrativni organ stanovanjske komisije, ki predlaga prošnje proslincev, preverja resničnost navedb in razdeljuje stanovanja samo tistim, ki so na seznamu upravičenih proslincev. Jasno mora biti tedaj vsem, da stanovanjska uprava ni pristojna za razdeljevanje stanovanj, in vsaka pot, slaba volja in nepotrebno čakanje ter prepri na stanovanjski upravi so odveč in brez vsake koristi.

S tem v zvezi je bil sprejet sklep, da bo referent za stanovanjske zadeve sprejel pismene prošnje strank samo ob torkih in petkih od 8. do 12. ure, šef stanovanjske uprave pa v stanovanjskih zadevah samo vsak torek od 8. do 12. ure. Ta ukrep je bil nujen, saj ob takem navalu proslincev za stanovanja ni mogoče opravljati rednih poslov s hišnimi sveti in nalog, ki so v pristojnosti stanovanjske uprave.

Več sodelovanja z množičnimi organizacijami

Pred nedavnim je bila v Slov. Konjicah redna konferenca SZDL za konjsko občino. Tako po dobri udeležbi večino izvoljenih delegatov kot tudi po skrbno pripravljenih poročilih in obširni razpravi lahko trdimo, da je bila ena najboljših v zadnjih letih. Ze samo to, da je bilo navzočih 67 delegatov od 74 izvoljenih, pove, da so se ti v veliki meri zavedali svoje odgovornosti napram članstvu, ki jih je izvolilo. Kot gost pa je konferenci prisostvoval še tov. Jakob Žen, sekretar OO SZDL iz Celja, ki je dal navzočim vrsto koristnih napotkov za njihovo nadaljnje delo.

Obsežna poročila dosedanjega odbora so prikazala tako dobre kot slabe strani političnega in ostalega dela v občini. V precejšnji meri je bilo analizirano delo ljudskega odbora, ki je pričel delovati lansko leto po združitvi bivših občin Konjice, Loče, Zreče in Vitanje. Preko raznih svetov, komisij in odborov že dokaj uspešno opravlja svoje naloge. Politične organizacije pa so v tem času imele osnovno nalogo, utrditi in razviti njegovo delovanje ter mu nuditi pomoč. Vendar pa je bila pri ljudskem odboru napaka v tem, da je imel premalo stikov z množičnimi organizacijami, kar bo v bodoče vsekakor potrebno odpraviti. To se je do neke mere opazalo tudi pri zborih volivcev, ki niso bili vedno v dovoljni meri obiskani. Po mnenju občinskega odbora SZDL bo potrebno doseči, da bodo volivci le čutili, da je njihov zbor najvišji organ ter da se na tem zboru iznešena vprašanja tudi rešujejo v okviru možnosti. Posebej je bilo spričo tega poudarjeno, da se bo moral ljudski odbor pred izvedbo vsake važnejše naloge poprej posvetovati s predstavniki političnih organizacij v občini, ki so jim poznane politične in gospodarske razmere v kraju. Na tak način tudi ne

bo moglo več priti do tega, da je organizacija ZB morala posredovati pri občini za razveljavitev nekega odloka. V svojem skoraj enoletnem delu pa je ljudski odbor opravil že vrsto pomembnih del, med katere je posebno šteti sprejem letošnjega družbenega plana občine, proračuna za leto 1956, sprejem raznih odlokov itd.

Statistična poročila pa so pokazala, da je v občini od skupnih 10.889 volivcev le okoli 4.500 članov SZDL ali kar 45%. Ti podatki so bili zbrani že pred kakim mesecem in bo to število sedaj gotovo že večje, saj je bilo preko sindikalnih podružnic TKO Zreče in KONUS vključeno nekaj sto novih članov. V nekaterih krajih pa je število članstva SZDL dokaj nizko, saj je n. pr. pri Jerneju od 563 volivcev le 71 članov SZDL. Podobnih primerov je še nekaj v pohorskih predelih. To ne pomeni, da volivci ne bi hoteli biti člani SZDL, temveč je dokaz nedelavnosti nekaterih odborov, ki so posvečali premalo pažnje rednemu pobiranju članarine, izdajanje članskih legitimacij in vodenju točne evidence o članstvu. Kjer so odbori za to bolj skrbeli, je stanje popolnoma drugače. To dovolj jasno dokazuje primer Dobrave pri Zrečah, kjer je od 232 volivcev 190 članov SZ, v Gabrolah od 255 volivcev 188 članov SZ. Podobno je še v Škalcah in nekaterih drugih krajih. V tem oziru je zlasti potrebno pohvaliti vaška odbora SZDL v Bežini in Vesniku, ki sta bila še do pred nekaj meseci med najslabšimi, vendar pa sta z izvolitvijo novih, dela voljnih odbornikov svoje delo močno izboljšala. Prav na tem področju, to je na utrjevanju vaških odborov, čaka novizvoljeni občinski odbor SZDL še dokaj odgovorno delo. Primer Bežine in Vesnika pa dokazuje, da se z pravilnim prijemom da marsikaj doseči in izboljšati.

K 50-letnici telovadne organizacije v Braslovčah

Naša telovadna društva druga za drugim slavijo obletnice svojega začetka in delovanja ter pri tem pogledajo v svojo preteklost, v izkušnje in uspehe, ki so jih dosegla v svoji preteklosti. Na tradicijah in uspehih nekdanjih sokolskih društev in enot delavskih Svobod so se po osvoboditvi začela ustanavljati fizikturna društva ter prevzela obstoječe domove, v kolikor jih ni uničila okupacija.

Telovadno društvo v Braslovčah ponosno gleda na to preteklost in visoko ceni vse velike narodne in telesovzgojne pridobitve bivšega Sokolskega društva v Braslovčah, ki se je v enotni fronti vseh Slovencev borilo za obstoj naroda že v bivši stari Avstriji. Izključno napredna in nacionalna zavest njegovih članov in članice je bila neprestano usmerjena v osvoboditev jugoslovanskih narodov in domovine, kar je bilo doseženo šele z zmago narodnoosvobodilne borbe.

Ze leta 1906 so Braslovčani ustanovili svoje Sokolsko društvo. Pred ustanovitvijo lastnega društva so bili vključeni v moziško društvo, pozneje pa v društvo v Zalcu. Naporna hoja k vjam v oddaljene kraje in pa njihova samozavest jih je privedla do ustanovitve lastnega in samostojnega društva. V vrsti voditeljev naj ob prvi priliki omenimo prvega starosta Antona Plaskana in poslednjega — Lušina Lojzeta. Med načelniki sta si za razvoj telesne vzgoje izredno prizadevala Omladič Tone in

načelnica Maršič Olga. Višek vztrajnosti in požrtvovalnosti prednikov današnje telesne vzgoje je bila zgraditev sokolskega doma, ki so ga slovesno odprli 11. junija 1933.

Med okupacijo je bil ta dom izropan in poškodovan. Na novo ustanovljeno fizikturno društvo v Braslovčah leta 1945 ga je vse leto popravljalo in obnavljalo, da se je mogla v njem začeti nova socialistična telesna vzgoja. Zavedni ljubitelji telesne vzgoje so zbirali stare in nove člane — telovadce k redni telovadbi, ki pridirjati in tekmanom.

Ze naslednje leto so prirejali javne nastope, akademije in druge prireditve. V letih 1948 in 1949 so člani novega društva dosegli vidne uspehe. Postali so prvaki v odbojki celjskega okraja. Člani in članice, mladinci in mladinke, pionirji in pionirke — vse je stremelo k nadaljnjim uspehom. Leta 1950 so se braslovški telovadci izkazali tudi v smučanju. Na domači skakalnici je tekmovalo 122 smučarjev. V ljudskem mnogobojju so v okrajnem merilu dosegli prvo, v borbi za državno prvenstvo v Beogradu pa drugo mesto. Na tekmah v Splitu leta 1952 so člani dosegli pri nastopu na orodju 8., članice pa 5. mesto. Kot okrajni prvaki v ljudskem mnogobojju so leta 1954 dosegli republiško prvenstvo v Ljubljani. Za državno prvenstvo v Zagrebu so prejeli pokal.

Ponosni na svoja prvaka Uratnika Loda in Kramperšek Zofko so se lani zčet izkazali, ko je v »Teku republik« v Ljubljani dosegla njihova članica Praprotnik Milka 1. mesto, njeno društvo pa je bilo odlikovano s pokalom.

Braslovško telovadno društvo Partizan lahko s ponosom gleda na svojo preteklo dejavnost, zato se tembolj upravičeno pripravlja na proslavo 50-letnice vztrajne in uspehov bogate telesne vzgoje v Braslovčah.

Dne 12. avgusta 1956 bodo proslavili ta jubilej z javnim telovadnim nastopom in drugim prireditvami, pri katerih bodo sodelovala sosedna telovadna društva.

pogoj, ki ga bo moralo podjetje izpolniti je ta, da dokončno odpravi vse subjektivne vzroke težav. Podjetje bo moralo urediti svoj proizvodnjo tako, da ne bo nastala nobena izguba več. Zato bo treba obseg obratovanja zmanjšati, odvečne zaloge surovin odprodati, v podjetju pa ustvariti red ter varčno začeti obnavljati proizvodne naprave. V kratkem bo podjetje dobilo nov elaborat, ki ga bodo sestavili izvedenci. Tovarna bo v bodoče izdelovala prvovrstne sadne sokove, koncentrate in piktin. Pogoje za proizvodnjo, predvsem kvalitetnejšo in cenejšo, spričo predvidene obnove tovarne in okoliš, ki nudi za proizvodnjo dovolj surovin, tovarna »Celeia-Sad« pač mora enkrat komčno izkoristiti in ponovno opravičiti »zaupnico« družbe.

Izgon iz raja

»Arhangel« Naser: »Ven, nesrečniki!«

Nacionalizacija Sueškega prekopa v nedavnih dneh je mogočna intonacija k pogrebni koračnici kolonializma.

Ali bo Anglija tu ubrala pot, podobno tisti v Indiji ali tisti na Cipru? Nigerija in Zlata obala govorita za prvo, Kenija za drugo. Gotovo to ne zavisi samo od Anglije, marveč prav toliko ali še bolj od tega, kako se bodo znale uveljavljati napredne sile v svetu s svojimi principi o enakopravnosti med narodi in ljudmi.

T. O.

„Celeia-Sad“ ponovno v težavah

(Nadaljevanje s 1. strani)

dve možnosti, ki jih je lahko uporabil. V obeh primerih morajo biti uporabljena družbena finančna sredstva, zato se je ljudski odbor odločil za sanacijo, ki bo terjala trenutno manjšo izgubo in ki kaže nekoliko simpatičnejše izgleda za bodočnost.

V razpravi, v kateri so živahno sodelovali mnogi odborniki, poleg teh tudi član Izvršnega sveta LRS tovarišica Olga Vrabčič in predsednik okrajatovariš Riko Jerman, so se vsi strinjali, da je položaj podjetja kritičen ter da terja takojšnjo odločitev.

Ljudski odbor je bil mnenja, da je tovarna »Celeia-Sad« vendarle objekt, ki bi ga bilo škoda likvidirati, zlasti še ker po zagotovitvi strokovnjakov za živilsko industrijo obstajajo vsak dan močnejši pogoji za prodajo sadnih sokov na domačem in tujem trgu.

Poleg tega so vzporedno z ostalimi težavami nastopili nekateri ugodni pogoji za modernizacijo te tovarne. Jugobanka je obljubila podjetju okoli dvajset milijonov din iz vsote, ki jo je na tujih tržiščih ustvarila Glavna zadržna zveza. S tem denarjem naj bi podjetje dobilo moderneje stroje. Denar pa bi dobili brez posebnih garancij, pač pa pod pogojem, da bo podjetje po obnovitvi strojnega parka ustvarjalo devizna sredstva.

Poleg teh vzrokov in zaradi naše borbe proti alkoholizmu je ljudski odbor sklenil podjetje sanirati. Na seji pa so poleg tega sklenili, da bo ljudski odbor vodil posebno skrb o tem podjetju. Prvi

DEVETA »FLIKA«

Mati občine: — Če si ne boš zaslužil novih bleč, boš šel od hiše

Velika stavka tekstilnih delavcev v Sloveniji pred dvajsetimi leti

JESENI 1936 JE IZBRUHNILA V SLOVENIJI SPOŠNA STAVKA TEKSTILNIH DELAVCEV, KI SE JE KMALU RAZŠIRILA MED DELAVCE V GRADBENIŠTVU IN LESNI INDUSTRIJI

Letos, 16. septembra, bo v Kranju proslava ob 20. obletnici stavke. Poleg tekstilnih delavcev Gorenjske bodo na proslavo prišli tudi delavci iz ostalih krajev Slovenije. Pokroviteljstvo nad proslavo je prevzel član Zveznega izvršnega sveta tovariš Franc Leskošek.

Ob tej priliki bo izšel poseben zbornik, ki bo vseboval bogato zgodovinsko gradivo o stavki. Poleg razstav na Jesenicah, Trzinu, Škofji Loki bo posebno bogata razstava v Kranju. Med slavnostnim tednom bodo po vseh krajih Gorenjske proslave, seje delavskih svetov, novinarski večeri, kino predstave na prostem, skupni ogledi razstav in gostovanja kulturnih in športnih društev. V tem tednu bodo odkrili tudi več spominskih plošč. Ta veličastna proslava bo pokazala moč in veličino delavske zavesti ter naraščanje revolucionarnih sil in vloge delavskega razreda. S počastitvijo spomina na to stavko hočemo dati posebnega poudarka izraziti vloge delavskega razreda in njegovi

avantgardi KPJ v velikem boju za zmago revolucije.

Prav bi bilo, da bi ljudje, ki hranijo kakršne koli spomine na te velike dogodke z našega področja, le-te objavili v našem listu. V našem okraju je tekstilna industrija dokaj razvita in prav gotovo so starejši tekstilni delavci še dobro spominjajo dogodkov pred dvajsetimi leti, ko je tudi njihove tovarne zajel stavkovni val. Z objavljanjem teh spominov bomo tudi v našem okraju dali poudarka revolucionarni vlogi delavskega razreda že pred dvajsetimi leti.

Ljudje, ki hranijo kakršne koli dokumente ali pa vedo kakšne podrobnosti o veliki tekstilni stavki, naj bi te dokumente proti vrnitvi odstopili pripravljalnemu odboru za proslavo 20-letnice velike tekstilne stavke Slovenije v Kranju. Dokumente ter opise različnih dogodkov iz časa stavke naj bi poslali po možnosti preko našega uredništva, da bi jih poprej lahko še ponatisnili v našem listu.

Nacionalizacija Sueškega prekopa dogodek, ki je razburil svet

Pred dnevi je predsednik egiptovske vlade Naser na velikem političnem zborovanju sporočil egiptovskemu ljudstvu, da je vlada sklenila nacionalizirati Sueški prekop. Njegove besede so odjeknile po vsem svetu in reakcija nanje je bila dvojna: izjave solidarnosti in ostrega protesta.

Ker je to dogodek, ki sodi med naj, važnejše po drugi svetovni vojni, bi našim bralcem obrnili pozornost na nekatere vzroke, ki so privedli do tega sklepa in končno dali nekaj podatkov o pomembnosti nacionaliziranega objekta.

Da bi skrajšali pot ladjam, ki so plule okoli afriškega kontinenta, so v drugi polovici prejšnjega stoletja po na-

Prekop je bil zgrajen čez ozemlje, ki je danes last egiptovske republike, takrat pa so bili seveda njegovi gospodarji Angleži. Stroški za gradnjo prekopa so se neverjetno hitro vračali. Pozneje so ta objekt opravljale tele države preko akcijske družbe: Anglija, Francija, Amerika, Nizozemska in Egipt. V upravnem odboru družbe je imela Francija 18 zastopnikov, Anglija 10, Egipt 2, Amerika in Nizozemska po enega člana. Od skupnih 652.932 delnic je 295.026 delnic v angleških rokah.

Prvi spor zaradi Sueškega prekopa po zadnji svetovni vojni je nastal pred leti, ko je Egipt zahteval, da Angleži umaknejo svoje vojaške enote s pod-

držale roko čez to bogato deželo, je bila, da držijo egiptovski narod v ekonomski odvisnosti. Stalno so skrbeli, da bi Egipt ne razvil svojega gospodarstva na tako višino in v tako sorazmerje, da bi bila nje zrelost za samostojnost očitna. Zategadelj imajo Egipčani danes pred očmi eno najvažnejših nalog, notranjo izgradnjo države.

Nič novega ne bomo povedali, če trdimo, da je Nil dobra mati Egipta. Le del dežele, ki jo vidimo na zemljevidih, je dejansko sposoben preživljati prebivalstvo. Nad 20 milijonov prebivalcev živi stisnjenih na oba bregova plodne nilske doline, kjer na prostornem kilometru zemlje živi tudi nad 500 prebivalcev. Da pa je dolina plodna, se morajo zahvaliti Nilu, ki vsako leto poplavi dolino in jo rešuje pred vdorom puščavskega peska iz obeh strani. Toda kolikor je vsakoletna poplava koristna, tako je tudi škodljiva. Precej časa preteče, preden se zemlja izbehi prehuje vlage, da bi lahko rodila plodove.

Posledica neomajnega hotenja po napredku je bil med drugim tudi projekt Asuanskega jezusa na gornjem toku Nila. Le-ta naj bi zadržal narasle vode ob času, ko Nil poplavlja. Ogromen rezervoar vode bi potem koristil racionalno vse leto, poleg tega pa vodo porabili za proizvodnjo električnega toka. Zemlja ob Nilu bi postala čudež. Egipčani bi sejal in želi večkrat na leto. Nad vse hvalevredna iniciativa, ki jo je vesel vsak pošten človek.

Ker pa Egipt še ni dovolj gospodarsko močan, da bi bil kos trenutnim izdatkom za gradnjo Asuanskega jezusa, se je njihova vlada obrnila za pomoč na Zapad. Toda zgodilo se je, kar je malokdo pričakoval. Amerikanci so zavrnili prošnjo za posojilo, oziroma postavili so take pogoje, ki jih egiptovska vlada ni mogla sprejeti. Med tem je tudi sovjetska vlada ponudila pomoč z veliko bolj sprejemljivimi pogoji.

Toda vlada v Egiptu je izbrala tretjo, zase najbolj normalno pot. Na njihovem ozemlju je eden najbolj dobičkanosnih objektov na svetu — Sueški prekop, ki letno prinaša družbi fantastične vsote. (Leta 1951 je družba imela 25,9 milijard frankov dohodkov. Od tega je bilo izdatkov 14,9 milijard; torej čista dobička lepa okrogla suma 10 milijard frankov. Te vsote pa bi v nekaj letih zadostovale za izgradnjo jezusa, ki je Egiptu življenjsko potreben.

Zakaj zdaj spor, zakaj tolikšno razburjanje? Svetovno časopisje je polno člankov o ukrepu egiptovske vlade in

Rezervni podoficirji celjske občine so zborovali

Pred kratkim je bil v Celju prvi sestanek rezervnih podoficirjev. Udeležilo se ga je nad 300 rezervnih podoficirjev.

Obširen referat na tem sestanku, ki je bil sklican na pobudo Občinskega odbora UROJ, je podal predsednik tega odbora Jernej Beškovič. Vsebinska njegovega referata je bila v tem, da je razložil pomen stalne vzgoje rezervnega vodilnega kadra naše armade, katere mu v veliki meri pripadajo tudi rezervni podoficirji. Poudaril je, da so na občini zborih društva rezervnih oficirjev razpravljali o vprašanju rezervnih podoficirjev in ugotavljali, da so tudi oni potrebni strokovne izpopolnitve vojaških znanosti. Za enkrat, je dejal, je najpotrebnejše, da se tudi podoficirji udeležujejo predavanj za rezervne oficirje, da se med seboj spoznajo in ustvarijo pogoje za kasnejšo ustanovitve združenja rezervnih podoficirjev.

Tudi predsednik Okrajnega odbora UROJ tovariš Ivo Divjak je v svojem govoru nakazal nekaj misli in smernice za bodoče delo podoficirjev. V razpravi sami se je pokazalo, da so rezervni podoficirji tudi sami čutili potrebo po strokovnem izpopolnjevanju in pa potrebo po ustanovitvi samostojne organizacije.

Tajnik občinskega odbora UROJ tovariš Gojmir Melik je dejal, da zaenkrat še ni mogoče razpravljati o ustanovitvi samostojne organizacije rezervnih podoficirjev, ker še ni pripravljen statut, niti niso izdana posebno navodila od centralnega odbora UROJ.

Toda priprave, tako je dejal, se lahko izvrše s tem, da bodo podoficirji obiskovali predavanja skupaj z rezervnimi oficirji.

Na koncu tega plodnega sestanka so določili, da vsi odbori in pododbori UROJ osnujejo posebne komisije za rezervne podoficirje, ki bi jih sestavljali po eden rezervni oficir in dva do trije rezervni podoficirji. Poleg tega so bili spejeti še nekateri drugi koristni sklepi, ki bodo gotovo prinesli obilo koristi pri strokovnem in političnem usposabljanju kadra rezervnih oficirjev.

Ob razstavi izdelkov delovne terapije v Šoštanju in Velenju

Protituberkulozni dispanzer v Šoštanju je za desetletnico svojega obstoja priredil s sodelovanjem Komisije za borbo proti tuberkulozi, Rdečega križa ter zdravilišča Topolšica uspešno razstavo ročnih del svojih bolnikov. Preko 50 bolnikov in okrevancev s terena občine Šoštanj in zdravilišča Topolšica je dalo na razstavo preko 100 artiklov, ki so večinoma uporabnega značaja in nekateri zelo kvalitetno izdelani, zlasti pletenine ter izdelki iz volne. V Šoštanju je okusno prirejena razstava v prostorih sindikalnega doma v dneh 23. do 30. julija vzbudila med obiskovalci veliko zanimanje. Teden dni pozneje bo ista razstava prirejena v Velenju. Obiskovalci se čudijo lepim izdelkom, ki so jih izdelale pridne roke v času svojega zdravljenja ali okrevanja.

Ob tej lepi razstavi se marsikateri obiskovalec zamislil v življenje bolnika, ki si svoj prosti čas krajša z ročno zaposlitvijo, s čimer odvrta svoje misli od neprijazne sedanjosti na lepšo prihodnost, ko bo zopet zdrav ter se bo ponovno vključil v delovno skupnost. Marsikatera okrevanka ali okrevanec, ki še ni sposoben za polno zaposlitev, si bo s priučenjem nekaterih koristnih ročnih del in s porabo ali s prodajo le-teh tudi olajšal svoje socialno stanje. Precejšen del razstavnih predmetov je bilo mogoče odkupiti ali naročiti za nadaljnjo izdelavo. Večji del materiala je preskrbel dispanzer, nekaj je prispevalo zdravilišče ter Tovarna usnja v Šoštanju.

Razstava je pokazala, da uvajamo pri nas delovno terapijo ne samo v zaprtih ustanovah, temveč tudi na terenu, na samih domovih bolnikov ali okrevancev, kar je prva stopnja rehabilitacije. Ne samo preprečevanje in zdravljenje bolezni, tudi skrb za bolnika po ozdravljenju, dokler se ne povrne nazaj na svoje delovno mesto, je važna naloga naše medikossocialne službe, katere se v polni meri zaveda tudi protituberkulozni dispanzer v Šoštanju. Njegov prvi uspehi na tem področju so bodrilo za bodoče delo. Razstava izdelkov delovne terapije pa je prvi vidni rezultat tega dela na polju rehabilitacije tuberkuloznih bolnikov in okrevancev.

Razstava je pokazala, da uvajamo pri nas delovno terapijo ne samo v zaprtih ustanovah, temveč tudi na terenu, na samih domovih bolnikov ali okrevancev, kar je prva stopnja rehabilitacije. Ne samo preprečevanje in zdravljenje bolezni, tudi skrb za bolnika po ozdravljenju, dokler se ne povrne nazaj na svoje delovno mesto, je važna naloga naše medikossocialne službe, katere se v polni meri zaveda tudi protituberkulozni dispanzer v Šoštanju. Njegov prvi uspehi na tem področju so bodrilo za bodoče delo. Razstava izdelkov delovne terapije pa je prvi vidni rezultat tega dela na polju rehabilitacije tuberkuloznih bolnikov in okrevancev.

Dr. I. C.

Dr. I. C.

Dr. I. C.

Dr. I. C.

Dr. I. C.

V Ljubnem bodo odprli podružnico Celjske mestne hranilnice

Izkušnje so pokazale, da ni praktično niti varno shranjevati denarja po domačih predalih. Se vedno so kraje na dnevem redu in malokateri oškodovanec je v takih primerih dobil povračilo za ukradeni denar.

Ko so letos našli delovni ljudje jemali v banki posojilo za letni dopust, je marsikateri pripomnil: saj sem imel prihranek doma, pa je skopnel, da sam ne vem kdaj. Obisk pride, dobro razpoloženje, pa lahkomišlno zapraviš prihranek, ki so bili določeni za dopust, za zimnico ali kaj podobnega. Denar je bil pač doma, pri roki in je »bodel« v oči...

Dejstvo je, da se bolj očuva prihranek, ki je naložen v hranilnici. Pot do hranilnice je le daljša od poti do domačega predala — človek, ki bi si trenutno zaželel morda ne ravno najpotrebnejše stvari, bo le bolj premislil, če naj dvigne denar ali ne.

Da bi ljudje tudi na podeželju začeli bolj smotno varčevati, se je Celjska mestna hranilnica odločila, da bo začela odpirati svoje podružnice na podeželju. Prvo tako podružnico je 29. julija od-

Na reki Nil

Nacionalna osvoboditev dežele, njena popolna suverenost in neodvisnost pa ni bila edini cilj revolucionarnega gibanja v državi ob Nilu. Mlada republika je podedovala posledice dolgotrajnega kolonialnega in polkolonialnega gospodarstva. Industrija je v državi nedovoljno razvita, še veliko slabše pa se godi egiptovskemu kmečkemu prebivalstvu — felahom. Politika držav, ki so

ugibanj, kaj bodo storile države, ki so bile ob vročem Suezju postavljene na hladno. Razlog je jasen. Države, ki so od Sueškega prekopa kovalje težke milijarde lahko zaslužene dobička, se ne morejo pomiriti s tem, da bi se tem dohodkom odrekle. Nadalje je dejanje Egipta, z njihovega stališča, veliko pohujšanje za vedno bolj samozavestne kolonije in odvisne dežele. Medtem ko se nekateri na Zahodu strašno razburjajo, posvečajo temu vprašanju niz vladnih sej, je svobodoljubljen arabski svet z Azijo vred ves odločno na egiptovski strani.

Zdaj, ko gre za mir v svetu, ko vse velike sile očitajo ena drugi, da s svojimi dejanji onemogočajo razvoj normalnih odnosov, je prišla vrsta preizkušnje tudi na zapadne velesile. Le-te bodo morale pokazati na primeru, ki je sedaj v ospredju svetovne pozornosti, če so za ureditev poštenih odnosov, če so za neodvisnost in samoodločanje vsakega naroda posebej, pa četudi na račun svojih ekstra profitov.

R A Z P I S
CELJSKA TISKARNA V CELJU
razpisuje mesto
računovodje

Pogoj: ekonomska fakulteta ali srednja ekonomska šola z večletno prakso. Nastop lahko takoj!

MLINSKO PODJETJE CELJE

obvešča svoje cenjene odjemalce

DA JE ZNIZALO CENO BELI MOKI NA 73 DIN (engro cena) za kilogram

Prepričajte se o naši kvaliteti in zadovoljni boste!

»M E T K A«, mehanična tkalnica
Celje

razpisuje mesta

ZA SPREJEM VAJENCEV

4 ključavničarske pajence
(strojno ključavničarska stroka)
in 1 vajenca za električarja

Pogoji za sprejem: 3 razredi gimnazije. Lastnoročno pisane prošnje je vložiti na upravo podjetja!

Življenje v naši vasi

Najboljši nabiralci borovnic iz Galicije

Nabiranje in odkup borovnic je v glavnem pri kraju. Podjetne zadruga, kjer je bilo tudi dovolj pridnih nabiralcev, so dale na trg prav lepe količine tega zdravilnega sadeža. Slika prikazuje najboljše nabiralce borovnic iz Galicije, ko nalagajo borovnice na kamion. Kmetijska zadruga v Galiciji vsako leto odkupi nad 1 vagon borovnic

KMETOVALCI IN VRTNARJI POZOR

KROMPIRJEVA PLESEN

Pogosto deževje v juliju je imelo za posledico močan razvoj krompirjeve plesni (Phitophthora infestans) na krompirju in paradižniku. Bolezen se prične pojavljati v vlažnem vremenu v začetku julija. Na spodnjih listih se pojavijo črnotarjave pege, ki začenjajo običajno od vrha. Ob večji vlagi se vidi okoli teh peg na spodnji strani listov bel puh (plesen). Ta puh je sestavljen iz plodnosnih organov, s katerimi se glivica razmnožuje in je tipičen znak za to bolezen, po katerem jo lahko sigurno spoznamo.

Po daljšem mokrem vremenu se bolezen naglo širi okoli prvotne okužbe in v nekaj dneh uniči celoten nasad krompirja ali paradižnika, zlasti še ne odporne sorte, kot so btinje, oneida in rožnik. Bolezen ne napada samo zelenih listnih delov, temveč tudi gomolje v zemlji. Napadeni gomolji imajo silvorjave, malo vdrtje liste na lupini. Pod lupino je meso porjavelo in obliki nepravilnih lis, ki jih vidimo, ko gomolj prerežemo. Podobno se pojavlja tudi na paradižnikih, kjer listje porjavi, na plodovih pa se pojavijo rjave lise, ki se vedno bolj večajo in širijo tudi po zelenih plodovih.

Bolezen nam je spriči vlažnega vremena povzročila letos okoli 40% škode. Bolezni na krompirju ni mogoče zatirati, če se je enkrat že razširila. To bolezen lahko le preprečimo, če škropimo pred izbruhom, odnosno takoj ob prvem pojavu. Krompirjev nasad (tudi paradižnik) škropimo z 1,5% bordoško brozgo ali 1,5% bakrenim apnom, čez 8 do 14 dni se mora škropljenje ponoviti. Na 1 ha krompirišča porabimo 800 do 1000

ŽELJE BOLNIKOV IZ TOPOLŠICE

V Topolšici je lepo urejena zobna ambulanta, ki pa je na žalost brez stalnega zobarja. Le-ta ordinira le nekoli-kokrat na leto. Bolniki, ki se nahajajo po navadi dalj časa na zdravljenju, nimajo možnosti, da bi si popravili zobe. Zato so že večkrat izrazili željo, da bi namestili stalnega zobozdravnika, saj je zobna ambulanta ob vsaki ordinaciji polnoštevilno obiskana tudi ob tamkajšnjih prebivalcih. To zgovorno kaže potrebo, da bi moral biti v Topolšici zobozdravnik. Sedaj se namreč dogaja, čeprav dentist ordinira po teden dni, da bolniki in nameščenci zdravilišča pridejo na vrsto šele zadnji dan, čeprav je ambulanta namenjena v prvi vrsti njim.

Prav bi bilo, da bi se uprava zdravilišča zavzela za svoje bolnike tudi v tem primeru ter poskrbela, da bi Topolšica dobila stalnega zobozdravnika.

Prodamo (tudi prenos osnovnih sredstev) kompletan inventar trgovine ter kompresor.

»KRISTALIJA« CELJE

R A Z P I S

KOMISIJA ZA IMENOVANJE DIREKTORJEV PRTI OBLO CELJE razpisuje

MESTO POSLOVODJE PEKARNE V ŠTORAH

Pogoj: Pekovski mojster ali pomočnik s prakso. V poštev pridejo ponudniki, ki niso bili kaznovani. Ponudbe je poslati na tajništvo ObLO Celje do 10. avgusta 1956.

Uspelo tekmovanje žanjic v Mozirju

Odbor žena zadrug pri kmetijski zadrugi Mozirje je preteklo nedeljo organiziral tekmovanje žanjic. Tekmovalo je 15 žanjic. Te zanimive prireditve se je udeležilo nad 500 gledalcev, ki so prišli tudi iz okoliških krajev Mozirja. Tekmovanje je spremljala pesem kmečkih fantov in harmonike.

Tekmovanje je bilo skrbno pripravljeno. Vsaka žanjica je imela točno odmerjeno površino. Pred tekmovalcem pa je bilo zrebanje števil. Odmerjena površina je znašala 225 m². Najboljša žanjica je to površino požela v času 1 ure in 8 minut. Komisija, ki je vodila tekmovanje, je imela obilo dela. Vsako žanjico je posebej ocenjevala o doseženem času in kvaliteti njenega dela.

Prvo mesto v tem zelo zanimivem tekmovalstvu je dosegla tov. Marija Marolt iz Brezja pri Mozirju, druga je bila tov. Marija Zlatinšek in tretja Anica Precečnik obe iz Mozirja. Vse tekmovalke so prejele praktične nagrade, ki jih je podelila kmetijska zadruga. Poleg redne nagrade je za kvaliteto dela prejela še posebno nagrado tov. Marija Homat iz Brezja pri Mozirju.

... in v Slivnici

V nedeljo je aktiv mladih zadrugnikov v Slivnici organiziral tekmovanje žanjic. Aktiv obstaja šele pol leta, vendar je pokazal že lepe uspehe. Za njegovo delo se zanima precejšnje število kmečke mladine. Tudi vodstvo je zelo agilno in uspešno pri svojem delu. Tekmovanje žanjic v nedeljo je še bolj poživilo delo mladine. Tekmovalo je 8 žanjic - mladink na Urbanskem polju. Ker je bilo zelo ugodno vreme, se je nabralo veliko število gledalcev. Veselo razpoloženje je povečala še domača godba. Tov. Sinker Jožica je bila nagrajena kot najboljša žanjica. Druga je bila Gradič Štefica, tretja pa Vrhovšek Fanička. Vse so dobile praktične nagrade. Po tekmovalstvu je bila zabava na prostem.

To tekmovanje je nedvomno poživilo zanimanje za Aktiv mladih zadrugnikov. Hkrati dokazuje, da je aktiv na pravi poti in da ima sposobno vodstvo.

A. D.

Pomenki s ceste na Kozjanskem

da niti ni utegnil počakati na povodenj in se je prej zrušil. Zato tudi niso mogli zahtevati, da bi iz sklada za žrtve poplavl zgradili naslednika.

Ustaviva se pred njivo, zasejano z dvoletno medeno deteljo. Letos je pričela šele prve dni julija bujno cvetiti. Velika prednost je v tem, da bo cvela še avgusta, ko čebelice nimajo drugod paše. »Veš kaj?« pravi Jaka, »zelo mi je ugajalo minuli mesec, ko sem videl tu prvi razred plištanjske osnovne šole, ki si je ogledoval čebelnjak, delo čebelice in njihovo domovanje. Da, v mladini je treba zbuditi ljubezen do te koristne panoge, ki bo še važen člen našega zadržnega gospodarstva.«

»Kaj boste hvalili samo to-le njivo?« Le poglejte deteljo na ekonomiji v Kozjem, se je vtaknila v pogovor priljetna Tončka, ki se nama je neopazno pridružila. »Tam je upravnik Beno prvo leto, ko ne cvete, med deteljo vsejal tudi oves, kar se mu je prav dobro obneslo. In da bi videli, kako letos cvete. Sploh je treba ekonomijo v Kozjem pohvaliti. Letos smo dobili tudi okoličani razne sadike in ne vem kaj vse za naše vrtove in zeljnike. Nič nam ni treba ponje v mesto. In pri nakupu nas je tov. Božičnikova še lepo poučila, kako moramo saditi, da bomo uspeli.«

Dosti tega bi še povedala, pa moram v Kozje v zobno ambulanto. Mislija sem, da se bom peljala z brestaniškim avtobusom, je pa vožnja do Lesičnega z 2. julijem ukinil, ker je bilo premalo potnikov, pošta pa tudi ni veliko plačala. Morda niso računali, da bodo tu na revnem Kozjanskem delali z velikimi dobički? Močno nam je bilo ustreženo, posebno takšnim, kakor sem jaz, ki imam stare noge in me težko nosijo...«

V Suhadolu nas je na cesti sprejel tov. Lado R. Pokazal nam je svoje krompirišče, ki je bilo poprašeno z Lindan praškom. Kjerkoli je prašilec pravilno prašil, je bil uspeh viden in so se nekateri lastniki močno pohvalili. Lado pa s prašenjem ni bil zadovoljen, ker je bilo na debelo prašeno, da so listi oveneli, se pričeli sušiti in je moral posredovati z galico. Delavci bi morali biti poučeni, s čim, kdaj in kako se naj praši ali škropi. Vsako delo ima svojo stroko. Je pa gotovo da bo treba ostro nastopiti proti tistim, ki se bodo branili, da bi svoja krompirišča poškrpili ali poprašili, in tako ogrozili druge njive.

Tu je bilo naših pomenkov konec. F. Č.

NASA DRUŽINA

Pomagajmo duševno nerazvitemu otroku

Starši in družba sta dolžna, da vsakemu otroku pomagata pri njegovi vzgoji in izobrazbi. Vsakemu otroku se morajo nuditi vse možnosti, da bo razvil svoje telesne in duševne zmožnosti do najvišje mere, tako, da bo končno zavzel odgovarjajoče mesto v naši družbi.

Normalni otrok ima vse pogoje za svoj razvoj, da bo v življenju v polni meri uspel. Zadovoljil bo starše in družbo.

Kako pa je z duševno nerazvitiimi otroki? To so oni otroci, ki se zaradi nerazvitih ali poškodovanih možganov ne morejo duševno razvijati tako kot njihovi normalni vrstniki. Tako okvaro možganov lahko povzročijo vnetje možganov ali vnetje možganskih oken, težak porod, sifilis matere. Vzrokov je še več, vendar jih čisto ni mogoče ugotoviti. Duševna nerazvitost se lahko podeduje tudi po starših.

Duševno zaostali otroci pa so oni, ki so duševno zaostali zaradi nepovoljnih socialnih razmer, ki se pojavljajo v razprtih domovih, v družinah alkoholikov in tam, kjer starši zanemarjajo svoje otroke in tudi niso sposobni, da bi jih pravilno vzgajali. Take otroke moramo staršem odvzeti in jih oddati rejnikom ali v zavod, da jih tako rešimo.

Kako spoznamo duševno zaostalost v rani otroški dobi? Zavedati se moramo, da duševno zaostal otrok ni manj vreden kot normalni otrok, ampak je drugačen, torej tip zase, posebna oblika, ki je pa ne smemo razumeti z vidika manjvrednosti, ampak drugačne vrednosti. Pravilno sliko manj nadarjenega otroka je mogoče dobiti le v resničnem življenjskem krogu, v katerem otrok živi. Otroke moramo opazovati v zvezi s celoto, kateri pripada. Vsak otrok se od zgodnje mladosti razvija kot član svoje družine. Z razvojem in leti se vrašča v vedno širšo družbo in se pozneje na katerikoli način udeležuje življenjskih oblik družbe in v njej pride do svojega mesta. Njegovo življenje se razvija v isti življenjski sferi kakor ono normalnega otroka. Postavljen je v enake družabne meje in bi se moral razvijati pod enakimi pogoji kot vsak otrok. Oče, mati, bratje, sestre, sorodniki, znanci, soščolci, učitelji, tujei, dom, šola, poklic — kraji in dogodki javnega življenja — vse kar ga obdaja, postane predmet njegovega doživljanja, napolnjuje njegovo notranjost in se v njegovi duševnosti oblikujejo uveljavlja. Da se pa uveljavlja drugače kot pri normalnem otroku, da se izživlja in izoblikuje prečesto izmalčeno, okrnjeno, nepopolno, to je njegova značilnost, ki je obenem značilnost njegove duševnosti. Često se matere pritožujejo, da je njihov otrok razposajen, ne uboga, se pretepa, laže in tudi kaj zmakne. To še ni nič nenormalnega.

Postati pa moramo pozorni, če so otroci: prekomerno topi, plašljivi in sramežljivi, drugi pa zopet bedasto veseli, zelo nemirni in razdražljivi. Velike važnosti je tudi potek razvoja. Zaostalost v telesnem razvoju vpliva na zaostalost v duševnem pogledu. Duševno zaostali se pozno nauče govora, sploh ne pazijo na govor in ga ne posnemajo. Večkrat jim ostane govor nerazvit do vstopa v šolo. Težko se privadijo telesni snagi, mnogi močijo posteljo še v šolskem času, trajno ali le od časa do časa. Večkrat so zelo nerodni, se ne znajo sami obleči. Ne moremo jih uporabiti pri najenostavnejših hišnih delih. Vse jim pade iz rok. Tudi sami so pri hoji nesigurni. V svoji najbližnji okolici se slabo znajdejo. Nikamor jih ne moremo poslati same, ker ne najdejo poti nazaj. So brez interesa. Se ne znajo igrati kot drugi. Če jim damo igračo v roke, ne vedo, kaj početi z njo. Jo zavržejo ali pa uničijo. So vedno sami zase, ne kažejo navezanosti na starše, brate in sestre. Do sovrstnikov pa so grobi in brez čuta. Sebe in svoje zmožnosti radi precenjujejo ali pa trpe zaradi čuta manjvrednosti. Pogosto jim manjka čut za dobro in slabo in ravno

zaradi tega je vzgoja zelo otežkočena. Zaradi pomanjkanja etično-moralnih čustev izstopajo egoistični nagoni in otroci so domišljivi, prevzetni, predrzni, brezobzirni, trdosrčni, nevhvalni, surovi, maščevalni, napadalni, požrešni. Niso zmožni nobenega načrtnega in premišljenega dela, manjka jim volje za dosego ciljev. Nagonom slepo sledijo in da ugođe trenutnemu razpoloženju, delajo večkrat nasprotno svojim interesom. So nezanesljivi in do skrajnosti površni. Ze iz navedenega lahko sklepamo, da bodo v praktičnem življenju odpovedali ter povzročali veliko skrb staršem in družbi.

Neupravičeni so danes izgovori, da mati ne zna, ne more ali nima časa za vzgojo otrok. Če ne zna, se danes lahko posvetuje brezplačno v vzgojnih posvetovalnicah, v posvetovalnicah za izbiro poklicev, z zdravniki, s psihiatri, z učitelji in defektologi. Prav vsi so ji pripravljeni pomagati z nasveti in navodili. Mnogokrat je nujno potrebno najprej starše vzgojiti. Izgovor, da ne more vzgajati, je prav tako nesprejemljiv. Otroka roditi, je pravica vsake žene. Otroka vzgajati je dolžnost. Zato naj ne bo mati še sama otrok — premlada namreč, ki bi ji otrok bil le za igračo. Tudi ni dobro, če je mati prestara. Za vzgojo svojega otroka mora najti vsaka mati dovolj časa. Katera pa bolj ceni zabavo, zemljo, živino in podobno, pa ne zasluži imena mati.

Duševno zaostalega otroka ne smemo zapostavljati. Smatrati ga moramo kot bolnika, ki potrebuje zdravniško in pedagoško pomoč. Na prvem mestu je vzgoja, ki se mora začeti že v domači hiši, in to v najnežnejši dobi in se potem v šoli le nadaljuje in dopolnjuje. Prva vzgojiteljica je mati. Vzgoja in pouk pa se morata vedno prilagoditi otroku in se nasloniti na stopnjo njegovega duševnega razvoja.

Ko otrok doseže starost, ki je potrebna za vstop v šolo, duševno zaostali otrok še ni zrel za šolo. Ker njegov duševni razvoj poteka počasneje, še ni dosegel primerne razvojne stopnje. Nekateri so otroka oprostili obiskovanja šole za 1—2 leti. Praksa pa je pokazala, da ni primerno zavlačevati šolski obisk. Ponekod imajo že pripravljene razrede, ki otroku nudijo več kot domača vzgoja. Delo v pripravljalem razredu pa je povsem prilagojeno sposobnostim otroka tako, da vzpodbujajo-če vpliva in draži njegove zaostale oziroma okrnjene telesne in duševne sposobnosti. Iz vsega navedenega je že tudi razvidno, da duševno zaostal otrok ne bo mogel slediti pouku med normalnimi učenci v osnovni šoli. Zato pa imamo pomožne šole.

Tudi v Celju imamo pomožno šolo. Gostuje v poslopiju I. osnovne šole. Vendar pa je družba v tem pogledu storila dosti premalo. Ustanove, ki se ukvarjajo z duševno nerazvito oziroma duševno zaostalo mladino, ne bi smele biti šole, ampak rehabilitacijski zavodi, ki imajo nalogo usposobiti duševno zaostale otroke v pomožne in priučene delavce in lažje duševno zaostale učence v izučene delavce. Zato so v enaki meri potrebni šola in delavnice. Brez njih vrši šola le polovično delo.

Vsakomur mora biti razumljivo, da je popolno izžolanje duševno nerazvitega otroka v pomožni šoli, navzlic višjim stroškom, najmanj 3 do 5-krat cenejše, kakor pa če obični neizžolan in poklicno nepriljavljena ter zato brezposelna duševno nerazvita oziroma zaostala oseba na plečih svojcev in skupnosti. S pomočjo posebnega izžolanja pa je mogoče tudi iz tisočev duševno nerazvitih mladih ljudi dobiti poštene in delovne osebnosti, ki se lahko pretežno same vzdržujejo v življenju ter prispevajo s svojim delom k našemu gospodarskemu razvoju. Družbi bi povrnilo vse tisto, kar bi družba zanje žrtvovala.

V celjski pomožni šoli je v 12 razredih 155 otrok, ki pa niso deležni predpoklicne izobrazbe, ker manjkajo šoli politehnične delavnice. M. L.

III. mednarodna razstava radia in telekomunikacij

OD 4. DO 12. AVGUSTA 1956

Televizijski sprejemi — Cesta televizijskih sprejemnikov — Televizija v javnih lokalih LJUBLJANE — Najnovejša dognanja s področja radia in telekomunikacij.

Sodelujejo: ANGLIJA, AVSTRIJA, FRANCIJA, BELGIJA, SSSR, ZAPADNA IN VZHODNA NEMCIJA TER JUGOSLAVIJA GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE LJUBLJANA 25% POPUST NA ŽELEZNICI!

DOPUSTI • POČITNICE • DOPUSTI • POČITNICE • DOPUSTI • POČITNICE

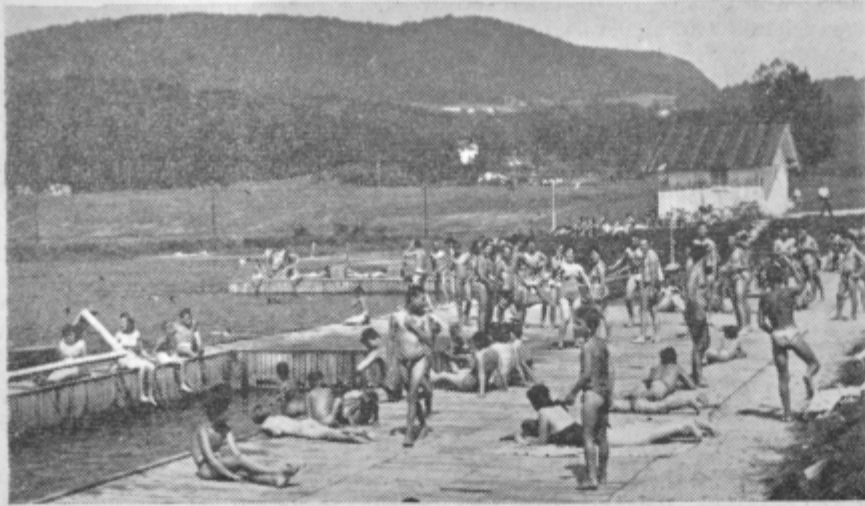
Po sledovih svojih očelov

(Odlomki iz dnevnika skupine paratizanskih otrok na pohodu čez Pohorje)

9. julija so se udeleženci pohoda, petnajst fantov in devet deklic, zbrali pred poslopjem Okrajnega komiteja, kjer sta jim zaželela srečno pot predsednik Okrajnega odbora ZB narodni heroj Kovačič Ivo-Efenko in predsednik komisije za otroke padlih borcev tovarišica Borovšak Helena. Po prisrčnem slovesu so se otroci odpeljali v Maribor. Tam so si najprej ogledali zanimiv akvarij, potem pa še oddelek NOB v muzeju. Po kratkem sprehodu po Mariboru so se odpeljali na zeleno pohorsko pogorje do prvega doma, kjer sta jim minila prvi dan in noč pohoda. Naslednji dan so bili že 1200 m visoko na koči pri Treh kraljih, od tam so šli na Veliki vrh in končno k Črnemu jezeru. Otroci so bili vzdržni in so sami zahtevali, da bi prehodili čim več predvidene poti. Spotoma so prepevali, mali harmonikaš Franček je igral na harmoniko, ob počitkih pa so prebrali knjigo o Pohorskem bataljonu. Tudi naslednji dan, 11. julij so se otroci mudili pri Treh kraljih, nato pa so nadaljevali pot do kraja, kjer je bilo taborišče prvega pohorskega bataljona. Otroci so bili od svojih voditeljev poučeni o usodi teh junaških borcev, ki so v zimi 1942-43 bili tukaj boj do zadnjega moža. Z največjim spoštovanjem so si otroci ogledovali sledove hude bitke pred tolikimi leti in počastili spomenik padlim herojem z enominutnim molkom in partizanskimi pesmimi. Na tem mestu so prebrali iz knjige »Pohorski bataljon« tiste odlomke, ki govorijo o tem poslednjem boju. Otroke je potpeljala v naslednjih dneh čez kočo na Pesku, dalje proti Lovrenskemu jezerom, kjer so se za nekaj časa zaradi slabe markacije izgubili. Ves dan so se po-

mikalj po pohorskih vrhovih, dokler niso 12. julija prišli na Ribniško kočo, kjer so poleg veselja nad dobro večerjo doživeli še drugo presenečenje: tu sta jih čakala narodni heroj Efenko in član OO ZB tovariš Vojko Simončič.

Kot vsako noč so tudi tokrat otroci po dolgi hoji prespali noč Kot ubiti. Naslednji dan so obiskali razne kraje, kjer se je boril Pohorski bataljon, povzpeli so se tudi na Črni vrh, spotoma obiskali partizanske grobove, krenili na

Preteklo nedeljo je poletna vročina napadila iz mesta številne Celjane na bregove Savinje in bližnja kopaljšča. Že nekaj let ni bilo poletje tako vroče kot letos. In prav zato je želja Celjanov, da bi Celje dobilo kopaljšče, v teh vročih dneh pripelje — do vrhunca. Res bi bil že čas, da bi se že enkrat uresničila. V nedeljo, ki je bila najboljši vroča v tem poletju, je bilo videti množice Celjanov vse do Petrovč, ki so se hladili v plitki in umazani Savinji. Mnogi pa so odšli drugam. Na sliki vidimo množico kopalcev ob Velenjskem jezeru

Igralci iz Sentruperta nad Laškim v Šeščah

(Odrpto pismo Sentruperčanom...)

Najprej sem mislil zapisati samo to: igralska družina iz Sentruperta nad Laškim je v nedeljo gostovala v Šeščah pri Preboldu z Nušičevo komedijo »Sumljiva oseba«. Zdad pa, ko sem sam videl te mlade fante in dekleta, kako se znajo po deskah boginje Talije sukati in ustvarjati karakterne tipe Nušičevih ljudi, je naša dolžnost, da o teh ljudeh povemo kaj več.

Mi živimo tu doli v dolini. Če se človeku zljubi, sede na vlak, avtobus ali kolo in po nekaj minutah prijetne vožnje si v Celju — in tam si lahko ogledaš predstave poklicnega gledališča. Kino pa že ima vsaka peta vas. In vsi smo silno nervozni, kadar za kakšno minuto prekinemo električni tok. Skratka, vsi, ki živimo po večjih ali manjših dolinah, se držimo pregovora: **čez komod ga ni!** In tako je tudi z našim kulturno-prosvetnim izživljanjem. Imamo dvorane, imamo vsaj za silo opremljene odre, imamo elektriko in precejšnje število izobraženih ljudi. Toda, ko sem gledal vas Sentruperčane, kako ste zaigrali Nušičevo »Sumljivo osebo«, me je nehote postalo sram. Slišal sem kmečke fante in dekleta.

»Hm, ko bi mi imeli tako dvorano! Pa ko bi mi imeli tak oder, in, oh ja, ko bi mi imeli elektriko! Pa, oh, če bi mi tule dol na ravnem živeli, hm, takrat pa bi šlo...!«

In kar radi vam verjamemo, dragi Sentruperčani, da ne bi bili tako sitni in natančni, sekantni in prepirljivi, bahavi in častiljeljni; ne bi, če bi mignili z mezinco za dobro kulturnega izživljanja, zahtevali denar. Vi ste drugačni, mi pa smo taki. Pevskih borov je malo in še tisti šepajo zaradi kaprice govtovih ljudi. In sploh je pri nas polno

ljudi, ki so silno učeni in pametni: kritizirajo na veliko, da le kaj vse bi lahko bilo; sami pa ne napravijo niti toliko koristnega, kolikor je za mojim nohtom črna. Ko pa na občini ali okraju zarožljajo žlice pohvale, takrat pa bi hoteli imeti kar celo skledo. Kar se pa statistike tiče, smo pa včasih že kar preveč pridni. Vestno izpolnimo vsako rubriko — in res je, da papir marsikaj prenese. Zato v rubrikah prepevamo in igramo, prebiramo knjige in lovimo slepe miši. Potem, vsaj prepričan se mtako, pa smo na občini ali okraju prav gotovo lepše zapisani kakor vi, dragi Sentruperčani. Vi imate dve uri do prometnih zvez in po dve uri daleč hodijo nekateri na razne vaje. Nimate odra, ne dvorane, šola je bolj v slabem stanju, elektriko vam že nekaj let obetajo. Toda kakor takrat, med krvavo vojno, ste tudi danes. Prepevate, muzicirate, igrate. Veseli in zdravi, nesebični in skromni ljudje ste. In še ena podčrtana resnica: pri naših preprostih in delovnih ljudeh ste napravili kar najbolj globok in prisrčen vtis. Pokazali ste, kaj lahko zmorejo igralci-amaterji. Opazili smo skrbno režiserjevo roko. Vloge so bile zares posebej izbrane in nekatere že kar profesionalno odigrane. Tovariš Žagar, ki je igro režiral in igral glavno vlogo, je v osebi okrajnega načelnika ustvaril pravi gledališki lik. Publika je bila zelo zadovoljna, kar so potrdili večkratni aplavzi. Zelo so ugajali, posebno plešalcem, veseli in poskočni muzikantariji. V kratkem! Šeščani si takih prirediteljev še večkrat želijo in vabijo Sentruperčane, da jih še razveselijo. Mnogo uspehov in večkratnega svidenja!

Karlo Preboldčan

Ob tabornem ognju goriških partizanskih otrok

Zadnja julijska nedelja proti večeru. Na zahodu brezoblačnega neba žari zlatorumeno večerno sonce, ki se bo zdaj za zdaj poslovilo od vročega poletnega dne in se pogreznilo za gorski hrbet Raduhe. Zadnji kopalci se v večernem hladu vračajo proti savinjski metropoli, ko se s pesmijo na ustih pomikata dve koloni mladincev k Savinji, da bi obiskali tabor partizanskih otrok iz sončne Goriške, ki so si tu sredi zelenega gaja poiskali svoj življenjski prostor.

Na veliki trati med Lavo in rečno strugo so si mladi taborniki pod skrbnim vodstvom svoje starešine in njegovih pomočnikov uredili taborno areno, sredi katere že štirinajst dni, odkar so tukaj, žari taborni ogenj, ki ob navdušenem izvajanju vsakovršnega programa vedno znova in znova zagori in vzplapola, da tajinstveno osvetljuje v krogu zbrane tabornike.

»Tabornikom iz sončne Goriške trikratni zdravilo!«

»Zdravo, zdravo, zdravo!« zagrmijo iz stotih gri žalskega mladinskega zbora in mladinske delovne brigade, ki je nastanjena v bližnji petrovški šoli in zaposlena na regulaciji Ložnice.

»Našim gostom trikrat hura!« odvrnejo od sonca ožgani taborniki.

»Hura, hura, hura!« odmeva v mrak, ki je že legel na razgreto zemljo. Sledi pozdravi starešine tabora in zastopnikov gostov. Skoraj sto partizanskih otrok iz goriškega okraja, ki so izgubili v junaški osvobodilni borbi

bodisi enega bodisi oba roditelja, je prišlo taborit v zeleno Savinjsko dolino v neposredno bližino kraja, kjer je bila pred petnajstimi leti ustanovljena prva Savinjska četa, da bi si tu odpohčili in si nabrali svežih sil za napore v novem šolskem letu. Žalski občini, ki je tabornikom brezplačno odstopila taborišče predvojaške vzgoje z vsem inventarjem, gre hvala za to. Kakor na Goriškem, tako se je zavedno ljudstvo tudi na Stajerskem dvignilo v borbo proti okupatorju ter njegovim sodelavcem ter jo uspešno izvajalo. Izvojevalo pa je tudi nov družbeni red, ki je prinesel našim delovnim ljudem srečnejše življenje. Mladini sončne Goriške in Stajerske je šele sedaj omogočeno medsebojno spoznavanje in navozovanje stikov. Da bi se srečno počutili med nami! Tako nekako so izzvele pozdravne besede.

Vrsti se točka za točko bogatega programa, ki jih menjaže dajejo zdaj taborniki, zdaj gostje. V toplo julijsko noč odmevajo taborniške, partizanske in domoljubne pesmi. Ob spremljanju kitare se vrstijo plesi, kola in šaljivi nastopi, dokler starešina ne zaključi vselega večera. Kratka zahvala in konec. Taborniški red to zahteva, zakaj pozno je že. Mladinci delovne bigade morajo rano na delo, mladi pevci iz Zalca in okolice imajo nekateri po uro hoda daleč na svoje domove. Treba se je posloviti. »Zdravo, zdravo in navsilenje!« in gostje se ob zvokih harmonike porazgube v noč.

Veliko kopo in pod noč prišli do hiše, katere oskrbnik je stari partizan Britovšek. Tisti večer je imel Britovšek zelo hvaležne poslušalce. Nikoli jim ni mogel dovolj povedati o časih, ko so po zelenem Pohorju križarile partizanske enote in bile boj z okupatorji.

14. julija je otroke popeljal prijazen Britovšek na Malo kopo in jim pokazal kraje, kjer so bile najhujše borbe. Medtem ko so si otroci ogledovali prelesto okolico, je od časa do časa povedal tudi kakšno šalo na račun Svabov in s svojim nalezljivim smehom potegnil za sabo celo pisano družino. Pred slovesom jim je pokazal točno smer do Pavčkove partizanske bolnišnice, ki pa so jo otroci z voditelji vred kljub temu zgrešili. K sreči so našli v mladi drvarjevi hčerki dobrega vodiča do nje. Čudili so se, kako so mogli najti prav tak koteček, ki je tako dobro skrit, pa vendar komaj nekaj minut oddaljen od poti, ki vodi na Malo kopo. Ogledali so si restaurirane barake bivše bolnišnice, nato pa odšli v dolino, kjer so v Legnu obiskali Pavčkovo mamicco. Ta dobra žena jim je veliko pripovedovala o časih med minulo vojno. Obiskali so tudi rojstno hišo komandanta Pohorskega bataljona Karla Rotovnika-Gojka. Zvečer so prišli v Slovenj Gradec, kjer so prespali noč, naslednji dan pa so si ogledali muzej NOB in ostale zanimivosti tega prijaznega kraja. Iz Slovenj Gradca so potem potovali otroci v Šmiklavž in na Graško goro ter spotoma obiskali partizanske domove. Noč na 17. julij so prespali na skednju na Pašniku nato pa odšli čez Zavodnjo, kjer so prespali zadnjo noč na pohodu ter prišli končno na cilj v taborniško naselje v Letušu, kjer so preživeli še teden dni prijetnih počitnic.

DAN V TABORU CELJSKIH VAJENCEV

Rovinj! Leno sem se pretegnil po postelji in se zagledal skozi odrpto šotorsko krilo v lepo sončno jutro. Tabor celjskih vajencev je še ves spal. Stopil sem pred šotor in si še enkrat pretegnil zaspane ude, toda že sem zaslišal glas dežurnega: »Tovariš, šele čez pol ure je »ustajanje!« Nasmejaj sem se mlademu fantu, se vrgel nazaj

na posteljo in zaspal. Toda ob 7 me je zbudil trobentač. »Od Celja do Zalca je ravno polje«, se je razlegel glas trobente v mirno sončno jutro. Zaspani taborniki so se začeli »zibati« iz šotorov. »Joj, kako bi jaz spal... jaz pa ne bom telovadil, me boli noga, uh, sem slabo spal.« so godrnjali še na pol speči vajenci. Vendar so končno vsi telova-

dili. Temu sledi gneča pri vodovodu, vsak bi se rad prvi umil. »V morje tovariš, v morje in se ne tiščite vsi tukaj,« kliče upravnik taborišča, tovariš Lužnik. Vendar izgleda, da so taborniki zjutraj bolj zadovoljni s sladko vodo, ker le redki sledijo pozivu upravnika. Kmalu zatem 120 lačnih mladincev hiti s svojimi porcijami k zajtrku.

Po zajtrku, brž ko so pospravljeni šotori, se začne živ-žav na kopaljšču. Nekaj se jih sonči, nekaj se jih vozi s čolnom, drugi plavajo ali se premetavajo po vodi. Vse je prevzelo sonce, ki močno pripeka, vsi postajajo leni in zaspani, šele neki notranji glas jih opomni, da je treba h kosilu. Hrana je odlična in vsi imajo neverjeten tek, vendar se najdejo tudi takšni, ki imajo večje oči od ust. Ti delajo zadovoljstvo lačnim rovinskim prašičkom, ki komaj čakajo tega priboljška.

Po kosilu vse utihne, nikjer ne vidiš nikogar, le tiho šepetanje se sliši tu in tam iz šotorov, letovalci so legli k popoldanskemu počitku. Zunaj sonce močno pripeka in nekateri »belci« se hudejejo, ker so prikrajšani za sončenje. No, končno se jih usmili trobentač Željko in že vsi hite na sončno plažo.

Sonce prične izgubljaliti svojo moč in opozarja kopalce, da je treba v taborišče. Po večerji si letovalci urejajo šotore in svoje stvari ter posedajo okrog šotorov v prijetnem razgovoru, nekateri pa se odpravljajo na plesišče, kjer do dol desetih plešejo vsi mladi in stari plesa željni letoviščarji.

Iz albumov naših umetnikov

Avgust Lovrenčič (grafika): Celje — na Bregu

Moški zbor celjske Svobode na našem Jadranu

Desetdnevno taborjenje s koncerti in pevskimi vajami

Konec preteklega tedna se je vrnilo s svojega kratkega, toda lepega in užitka polnega letovanja na otoku Pagu 32 pevcev moškega zbora DPD Svobode v Celju. Idealna zamisel, da bi naši delovni ljudje kot pevci in nosilci slovenske kulture korporativno odšli vsaj za nekaj dni na morje in ponesli tja med naše južne brate našo lepo slovensko pesem, se je več kot posrečila. V ta namen niso najeli hotelskih sob ali drugih prenočišč, marveč ob morski plaži so razprostrli šotore in taborili na prostem. Med sončenjem in kopanjem se je kdaj pa kdaj oglasila naša slo-

venska pesem. Otočani in tam mudeči se letoviščarji so prisluhnili.

Posebno živahno je bilo ob večerih. Pevci so se zbirali k pevskimi vajam in se pripravljali na prvi koncert. Mladost in staro se je zbiralo okrog njih; vsako pesem so sprejeli s hvaležnostjo in velikim navdušenjem. Po prvem koncertu so priredili še drugega in tretjega. Vse je bilo prijetno razpoloženo: poslušalci in pevci. Le težko so se naši pevci poslovili od prijaznih Dalmatincev, želečih jim na svidenje še drugo leto.

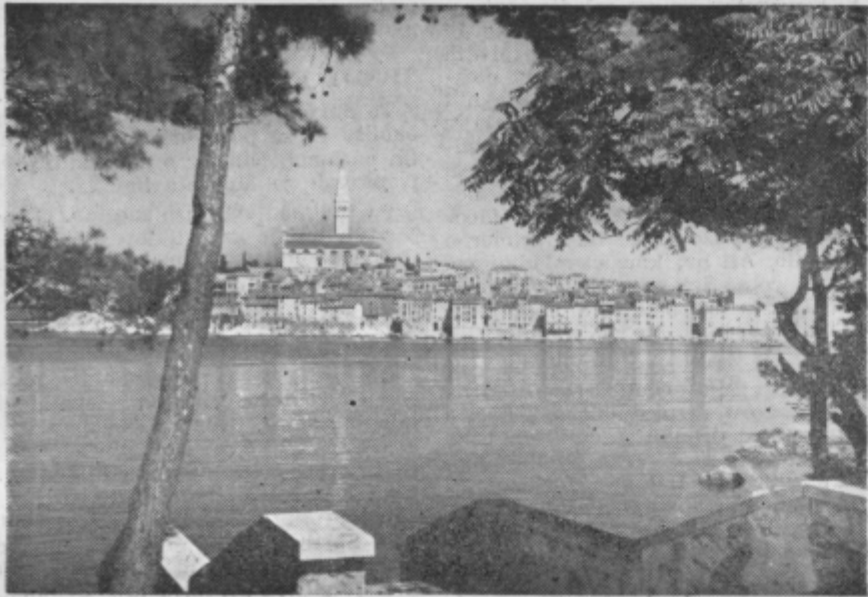
Naša mladina in javni nasadi

Tujec in domačin morata priznati, da se je Celje zadnja leta razvilo v lepo in moderno mesto. Poleg sodobno urejenih cestič, ulične razsvetljave, obnovljenih hišnih fasad, okusno urejenih trgovinskih in gostinskih lokalov povzdiguje njegovo lepoto in privlačnost tudi naši mestni javni nasadi. Zelene trate, cvetlične grede, aleje in drevesni nasadi ob pročeljih zgradb in na nezazidanih površinah dajejo mestu poseben čar in prikupljivost. Velike zasluge imajo pri tem ljudski odbor, Olepševalno društvo, zlasti pa Vrtnarska šola, ki si neprestano prizadeva, da bi bilo naše mesto lepše in lepše.

Toda kaj se dogaja? Brezvestna in slabo vzgojena šolska mladina in predšolska mladež se brez nadzorstva ali celo vpricho svojih spremljevalcev potika po teh lepih nasadih, uničuje zelene

trate in cvetlične gredice in, kar je še huje: lomijo veje okrasnega drevja in s tem uničuje ves trud, ki ga je vložila vanje večja vrtnarjeva roka. Izgovor staršev in rednikov takih otrok, čes da otrok še nima razvitega razuma, ne drži. Naučimo otroke ljubiti vsako zeleno bilko, cvetlico in greديو, drevice in grm ter ga z lepo besedo pa tudi s strogim opominom opozarjamo, da je narava lepa kadar zeleni, cveti in deht. Ob prekrških pa brezobzirno z imeni na dan! Tudi tatvine odraslih žal niso izjema. Za to niso odgovorni samo čuvarji ljudske imovine, marveč vsa družba.

NAJBOLJŠA REKLAMA JE OGLAS v Celjskem tedniku

Pogled na Rovinj

Prosvetno društvo, čeravno še mlado, je pripravilo letos julija pevski koncert moškega in mešanega zbora, ki je kljub slabemu vremenu bil dobro obiskan. Se pač vidi, da Ponkvljani radi pojejo. Letos nameravajo uprizoriti še eno primerno igro, čeravno so precej velike težave z gledališkim odrom, ki je v gasilskem domu in je v zelo slabem stanju. Z dobro voljo gasilcev in prosvete bo tudi ta težava premagana.

Kakor prosvetno, tako tudi gasilsko društvo deluje in je pred dnevi proslavilo 25 letnico svojega obstoja. Za ta svoj praznik se je temeljito pripravilo z raznimi vajami in nastopi. Poleg vsega je na tej proslavi sodelovala tudi ljudska zaščita iz Zalca in ljudem prikazala obrambo ob priliki zračnega napada.

S. A.

LEPA GESTA ORGANIZACIJE ZB NA VRANSKEM

Občinski odbor ZB na Vranskem je pred dnevi organiziral košnja trave in pomoč pri sušenju sena v znani parti-zanski vasi Creti pri Vranskem. 15 članov ZB iz Vranskega in neposredne okolice je na Creti pomagalo pri košnji pri družini Remičevih, kjer sedaj domuje samo hčerka Micika, kajti oče je bil že leta 1941 ustreljen kot talec v Mariboru, mati pa je kot interniranka umrla v nemškem kazenskem taborišču.

Kosci so pomagali tudi pri sosedih Remičevih, Rovas Jožefi iz Crete, ki je vdova, po že leta 1941 ustreljenem možu in sedaj težko obdeluje sama hribovito posestvo z dvema še slabotnima hčerkama.

Tako so se člani ZB iz Vranskega vsaj delno oddolžili družinam, ki so toliko pretrpele in žrtvovali za časa NOB.

DOBRNA VABI

Te dni je bilo v Dobrni že 454 gostov. Čeprav je pension 760 do 870 din, je približno polovica gostov privatnikov, neštvešt tistih, ki stanujejo privatno in nekaj inozemcev. Kljub temu, da je sezona spocetka slabo kazala, je danes število gostov kar zadovoljivo. Uprava zdravilišča skrbi, poleg dobre postrežbe, tudi za razvedrilo. Dopoldne

in popoldne igra gostom koncertni orkester, a zvečer v kavarni godba za ples.

Poleg tega je tu kegljišče, namizni tenis, knjižnica itd. Okolica Dobrne je presenetljivo lepa. Marsikaterega izletnika privabi njena romantika in mnogo izletniških točk: Kozjak, Stari ali Kačji grad, grad v Lembergu ter Lansperg z najlepšim razgledom v celjsko kotlino in Savinjsko dolino. Upajmo, da bo obisk Dobrne letos še večji kot lansko leto.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

PODROČNA KONFERENCA KZ

Pred dnevi je bila konferenca kmetijskih zadrug s področja občin Mozirje in Soštanj, katero je sklical OZZ Celje v Šmartnem ob Paki.

Na tej konferenci so razpravljali o trenutnem gospodarskem stanju zadrug, o izvrševanju programov in o nekaterih drugih aktualnih vprašanjih iz našega kmetijstva.

Udeležba na zboru je bila prav dobra, razgovor o načetih vprašanjih pa ploden, še posebno o izvajanju programov za leto 1956.

DVOJE KORISTNIH SESTANKOV

Te dni so se zbrali hmeljarji našega okoliša in se pogovorili o zadnjih delih na hmeljiščih ter o potrebnih pripravah za obiranje hmelja.

Pa tudi sadjarji niso zaostali. O sadjarstvu jim je govoril tov. Videčnik iz Celja. Udeležba je bila na obeh sestankih, posebno na prvem, prav zadovoljiva.

VANDALIZEM

Ob Paki ima posestnik Podgoršek Avgust iz Rečice zasajenih lepo število mladih sadnih drevesc. Nekomu so ta drevesca trn v peti, kajti polomil je že 10 drevesc. Ker pa so storilcu že na sledi, upamo, da bo v kratkem prejel za svoje »junaško« delo zasluženo plačilo. Sploh se zadnje čase vedno bolj pogosto opaža, da so še ljudje, ki ne morejo pustiti pri miru tuje lastnine. V bodoče bo treba priti kaj z imeni na dan.

IZ Celja

Priprave za športni dan Olimpa

Prva nedelja v septembru je veljala že od nekdaj za športni praznik članov in simpatizerjev celjskega Olimpa.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju predstavljajo privatni sektor)

Krompir 10—16 (18), čebula 55—60 (60), česen 80 (100), fižol — (80), fižol stročji 30—50 (30—80), grah stročji — (60—80), solata 30—40 (40—60), cvetača 70 (100), špinaca — (100), radič — (80), peteršilj 60 (80), korenček 60 (50 do 60), pesa 30—58 (40—50), zelje, glave 20 (20—30), paprika 70—90 (100), limone 240 (—), fige, sveže 80 (—), slive, sveže 50—80 (60—80), suho sadje — (80), lubenice 40 (—), rozine 400 (—), češnje (80), grozdje 180 (—), borovnice — (80), jaja — (16—17), mleko — (32), skuta — (120—140), smetana — (200), maslo — (500—520), med — (400), vino — (130), žganje — (300—350), kokosi — (350—550), piščanci — (200—350), zjaci — (50), pšenica — (60), koruza — (50), ječmen (45), oves — (45), koleraba 80 (40), kumarce 26—35 (30—80), bučke — (20—30), gobe — (60—80), hruške 60 do 80 (60—80), jabolka 35—45 (30—50), paradiznik 42—44 (50), breskve 100 (100 do 120), ohrovit 28—40 (30—40), kosmači — (80), ribez — (80—100).

Prebivalstva

V času od 21. do 28. julija 1956 je bilo rojenih 28 dečkov in 17 deklic.

Poročili so se:

Marko Franc Lokar, veterinar iz Ljubljane in Rozalija Staroveški, farmacevtica iz Podčetrka. Pavel, Drago Lapornik, študent gozdarstva in Marija Florjan, učiteljica, oba iz Celja. Ernest Jevnišek, delavec iz Loke pri Zussnu in Ana Grohin, delavka iz Ostrožnega pri Celju.

Umrli so:

Peter Kaltenekar, posestnik iz Trnovelj pri Celju, star 54 let. Boris Silovšek, otrok iz Skal, 3 dni. Margareta Lorbec, upokojenka iz Celja, stara 68 let. Matija Skoflek, upokojenec iz Celja, star 72 let. Ivan Ojsteršek, otrok iz Marjagrada, star 5 dni. Janez Goršek, delavec iz Radeča pri Trbovljah, star 45 let. Ivan Kortinčič, rudar v pok. iz Pongraca, star 57 let. Alenka Tomc, otrok iz Celja, stara 1 mes. Franc Svajger, otrok iz Osredka pri Kozjem, star 1 dan. Jernej Jereb, otrok iz Senovega pri Trbovljah, star 4 leta. Valerija Antonič, otrok iz Druškoveca, stara 4 mes. Jakob Sulič, upokojenec iz Celja, star 64 let. Alojzija Jazbec, poljska delavka iz Semptra, stara 55 let. Janez Terbovc, upokojenec iz Sentjurja na Pejca, star 64 let. Janez Zdošek, delavec iz Ostrožnega, star 18 let.

Kronika

Simon Drogenik iz Rogaske Slatine je spal v Hajnskem na kozolcu posestnika Ribiča. V spanju je padel s kozolca in obležal s težkimi notranjimi poškodbami. Umrli je med prevozom v celjsko bolnišnico.

Upokojenka I. F., stanujoča Cesta na Dobravo, si je iz neznanega vzroka v samomorilnem namenu prerezala žile na roki. Zdravi se v bolnišnici.

V Kasazah pri Petrovčah so se igrali otroci. Pri igranju je eden izmed otrok z nožem sunil v oko sedemletno Lidiho Polanc. Ponesrečeno deklico so prepeljali v bolnišnico v Maribor, vendar ji očesa niso mogli rešiti. Primer naj bo ponoven opomin odraslim, da pazijo, da otroci ne pridejo do nevarnih predmetov, ki so skoraj vedno vzrok raznim nesrečam.

V Ponikvi so se pred tamkajšnjo gostilno stegli vinjeni fantje. V pretepu je z nožem dobil po glavi Stanko Galuf, ki se zdravi v celjski bolnišnici.

Ivan Einfalt iz Rogatca si je pri delu poškodoval nogo.

Osemletna Zinka Strah iz Smarja si je pri padcu zlomila nogo.

Pri padcu je utrpela pretres možganov Marija Pohle iz Rogatca.

Na Mariborski cesti je s kolesom padel in dobil poškodbe na glavi Alojz Dvoršak iz Gotovelj.

Pri prekrivanju strehe je padel s strehe delavec Janez Bombek iz Polč pri Braslovcah. Pri padcu si je zlomil nogo.

Pri padcu z gospodarskega poslopja si je poškodoval hrbtenico Franc Mežner iz Kobleka pri Vojniku.

Kopača v Celjski opekarni Antona Pukmajstra je pri delu njegov sodelavec po nesreči z rovnico udaril po rami in mu jo poškodoval.

Delavec Rudnika Zabukovca, Stanko Virant, si je pri vožnji z industrijskim vlakom na postaji v Zalcu zlomil roko.

IZ Zalca

ŠMIHEL, rojstni kraj Vladimira Levstika, vabi!

Prihodno nedeljo, 12. avgusta, bo v Smihelu nad Mozirjem velika kulturna prireditev z veselico v počastitev 70-letnice rojstva našega pisatelja Vladimira Levstika, katero prireja Prosvetno društvo »Rovtar« v Smihelu nad Mozirjem.

Smihel — raztresena gorska vas je je mnogim prav malo znana, dasirovno je lepa izletniška točka severno od Mozirja. Med marljivimi prebivalci je kulturno življenje prav živahno, kar boste lahko videli prihodno nedeljo.

Slavnostna prireditev se bo pričela ob pol 10 v prostorih osnovne šole. Za govorom bodo sledile recitacije iz del slavljena in nastop domačega pev-

skega zbora. V prvih popoldanskih urah bo dramska skupina priredila veseligr — opereto Janka Gregorca »Vasovalci«. Po igri se bo razvila prosta zabava.

Znanci in prijatelji našega pisatelja Vladimira Levstika, pridite! Videli boste njegov rojstni kraj in imeli lep izlet.

IZ KOZJANSKE ZADRUGE

Aktiv mladih zadrudnikov se vsestransko zanima za delo v zadrugi, posebno pa še za naprednejše kmetijstvo. Ze lani so ti mladinci sodelovali v krožku kmečke mladine in so bili med najboljšimi v okraju, letos spomladi pa je celotni krožek stopil v aktiv mladih zadrudnikov. V aktiv so vključili še 10 novih mladincev, tako da šteje aktiv sedaj 43 mladincev. Sprejeli so obširen program dela, katerega postopoma realizirajo. Dosedaj so imeli že pet predavanj kmetijskih strokovnjakov, a kar se praktičnega dela tiče, se udeležujejo na raznih poizkusnih nasadih.

Nedavno so bili mladi zadrudniki na poučni ekskurziji na kmetijskem posestvu Cernelo pri Ljubljani, v podjetju Slovenija-Vino v Ljubljani in na kmetijskem posestvu Ponovičah pri Litiji. Najbolj je mladino zanimala vzgoja raznih vrst krompirja, travnih semen in raznih žit na posestvu Cernelo in pa vzorna živinoreja na Ponovičah, kjer so videli tudi najboljšo kravo v Kujoslaviji.

Za vse poizkuse in ekskurzije je zadržuga Kozje doslej žrtvovala 54.000 dinarjev, kar je za kozjansko lep znesek.

Elektrika v Zavodnji

Preteklo nedeljo so v gorski vasi Zavodnja nad Šoštanjem slavili veliko delovno zmago. Ta dan jim je prvič zasvetila električna luč. Ob tej priliki je bila skromna svečanost, katere so se udeležili tudi zastopniki občinskega ljudskega odbora Šoštanj, podjetja »Elektro-

Slovenj Gradec« ter ostalih družbenih organizacij.

S pripravami za elektrifikacijo so v tem kraju pričeli leta 1953 in so vsačani sami opravili nad 13.000 prostovoljnih delovnih ur, poleg tega pa so prispevali še potrebne drogeve. S finančnimi sredstvi pa sta jim v precejšnji meri pomagala kmetijska zadruga in pa občinski ljudski odbor.

Elektrificiranih je večina gospodarstev z izjemo nekaterih, ki mislijo, da si bodo lahko kasneje brez truda napeljali elektriko v svoje domove brez plačila potrebnega prispevka, vendar so se v tem pošteno vračunali.

Pohvaliti je potrebno njihov elektrifikacijski odbor, posebno pa njegovga predsednika tov. Jožeta Ročnika, ki je vseskozi od izvolitve pa do zaključka del vzorno in požrtvovalno izvrševal zapupane mu posle.

Podjetje »Elektro-Slovenj Gradec« pa bo v prihodnjih dneh v sodelovanju s kmetijsko zadrugo in gasilci organiziralo predavanje o načinu uporabe elektrike v gospodarstvu in o potrebnih zaščitnih ukrepih.

OBISKALI SMO RAZSTAVO STEKLARSKÉ ŠOLE V ROGAŠKI SLATINI

Pred dnevi smo imeli priliko, ogledati si razstavo Steklarske šole v Rogasški Slatini. Ogledali smo si izdelke in risbe učencev, mojstrov in profesorjev.

Najbolj so nam ugajali izdelki učencev. Predvsem nam bodo ostali v spominu izdelki bratov Kočica, a še posebej so nam ugajali izdelki učenke II. razreda Eme Cerovšek.

Soli želimo, da bi imela več takih učencev, ki visoko dvigajo ugled tej šoli.

V PODČETRKU SO USTANOVILO TAMBURAŠKI ZBOR

V Podčetrku so na mladinskih sestankih večkrat razmišljali, kako bi prišli do glasbil. Tudi v aktivu mladih zadrudnikov so govorili, kako bi poživili delo v aktivu. Radi bi pritegnili še one, ki stoje ob strani in godrnjajo: »Dolčas mi je doma!« ali »Od sestankov nimam nič!« In končno je to res! Kmečkim fantom in dekletom bi morali nuditi poleg strokovnega in ideološkega izobraževanja tudi primerno razvedrilo. Ali naj kmečki mladinci za-merimo, če se želi razvedriti? In prav razvedrila v naših krajih skoraj ni; saj nimamo kina, ne telovadnic, niti igrišč.

Ko so prejšnjo nedeljo zadrudniki na občnem zboru razpravljali o bodočem delu, so med drugim sklenili, da bodo letos del svojega dobička porabili tudi v prid mladini. Rečeno, storjeno! Ze so iz Mengša pripeljali glasbila za celoten tamburaški zbor. 16 mladih zadrudnikov ko kmalu pričelo vaditi.

Vsekakor je ta lepa poteza kmetijske zadruge vredna posnemanja!

L. V.

B. J.

Velika delovna akcija v Velenju

Nagel razvoj industrijskega Velenja poraja vedno nove potrebe. Ne vem, kako bi sicer bilo, če bi tega ne uvideli posamezniki in organizacije. Ko prideš v Novo Velenje, skoraj za vsakim oglom opaziš kopico otrok.

Kako drugače bo, ko bo vsa ta pisana mladež preživela ves svoj prosti čas v dveh, lepo urejenih igriščih, od katerih bo eno v ozadju rastočega mesta, drugo pa tik nad jezerom. Kako bosta izgledali, je predvidela organizacija SZDL. Sklicala je sestanek vseh množičnih organizacij in podjetij. Izvolila je štab, ki bo vodil vsa dela. Dve igrišči, temu bo sledilo urejanje ceste okrog jezera. Če se kje lahko postavljajo s smislom za urejevanje, potem se sigurno lahko v Velenju. Pred nedavnim sem bil v Ravnah in novem stanovanjskem naselju Čečovju. Toda neverjetno, kaka razlika med Novim Velenjem in Čečovjem. Tam vse obraslo, brez cvetja in stezic. V Velenju pa se ti že sedaj oko lahko napase ob živobarvnem cvetju in ličnosti vsehposod. Prva akcija, ki jo bodo izvršili s prostovoljnimi delom, bo dala mladini lepo zavetišče.

Ze septembra bodo v Velenju pričeli s regulacijo Pake. Le-ta je že dvakrat preplavila obsežna področja od Saleka do Šoštanja in tako napravila občutno škodo. Z regulacijo, ki bo terjala mnogo dela, bo tudi to odpravljeno. Regulirana Paka bo prva večja zasnova nastajajočega mesta, ki bo raslo proti Saleku.

Velika delovna akcija bo odpravila kar tri probleme Velenja. Zato smo prepričani, da bodo v tej akciji sodelovali prav vsi Velenjčani.

Če bo vsakdo opravil le 25 ur prostovoljnega dela, kar ni dosti, bodo vsa dela zadovoljivo opravljena. Velenju so že dodelili 200 milijonov za izgradnjo stanovanj. Ako bodo pokazali samoiniciativo vsehposod, smo prepričani, da jim bo še prej uspelo dobiti pomoč za gradnjo ostalih objektov, ki jih bo Velenje z 20.000 prebivalci tako nujno potrebovalo.

Novice iz Slovenskih Konjic

Pretekli teden je bilo v Slov. Konjicah posvetovanje sindikalnega aktiva iz področja konjiške občine, katerega se je udeležilo preko 50 odbornikov. Glavna razprava je bila okoli osnutka novega zakona o delovnih odnosih, ki je pokazala, da se sindikalni odborniki za to zelo zanimajo. V triurni razpravi je bilo k osnutku podanih več predlogov in pripomb, ki jih bo sindikalni svet poslal pristojnim organom v nadaljnje proučevanje.

Delovni kolektiv podjetja »Kostroje« (prejšnji usnjarski remont) je v preteklem tednu izvolil svoj prvi, 15-članski delavski svet. V podjetju, ki je začelo samostojno poslovati v začetku tega meseca, je sindikalna podružnica pripravila kandidatno listo, na dan volitve pa so vsi člani tega kolektiva, ki šteje okoli 100 zaposlenih, svojo volilno dolžnost opravili v dobrih dveh urah. Delavski svet tega podjetja čakajo pri njegovem bodočem delu doka odgovorne naloge. Upravno vodstvo že sedaj pripravlja načrte za povečanje proizvodnje, prav tako pa že razmišljajo o tem, kako bi razširili celotno tovarno.

Olepeševalno društvo v Slov. Konjicah je pred kratkim pričelo z urejanjem parka pri kmetijskem posestvu. Dosedaj je bilo nameščenih že več novih klopi, urejene so nekatere steze in brv v ribniku, napeljana pa je deloma tudi že električna luč. Ko bo ta prostor v celoti urejen, pri čemer bodo seveda v okviru možnosti morala pomagati tudi občina ter podjetje, bo ta del mesta služil Konjičanom za oddih.

Na zadnjem posvetovanju predstavnikov kmetijskih zadrug iz področja konjiške občine so analizirali delo na področju zadrudništva v prvi polovici letošnjega leta. Sprejetih je bilo več sklepov o njihovem nadaljnjem delu.

Na raznih sestankih Svobode v Konjicah je bilo večkrat slišati popolnoma upravičeno kritiko, da sta pevski zbor in godba sodelovala skoraj pri vsaki prireditvi ali proslavi, nikoli pa nista mogla pripraviti svojih lastnih nastopov. Letošnje leto pa je bilo izvršenih nekaj sprememb, ki so se izkazale kot zelo dobre. Tako je godba pripravila že svoj samostojni koncert, s katerim je gostovala v nekaterih sosednjih krajih. Podobno je tudi s pevskim zborom, ki je s svojim nastopom res pokazal, kaj zmorejo konjiški pevci.

IZ VITANJA

Krožek mladih zadrudnikov, ki je bil v Vitanju ustanovljen že ob koncu maja, je kot eno prvih nalog organiziral tečaj za vkuhavanje sadja in druge zelenjave za kmečka dekleta. V ta krožek je vključenih nad 30 mladih kmečkih fantov in deklet iz Vitanja in bližnje okolice.

5 John Hersley:

HIROŠIMA

HIROŠIMA V OGNJU IN DIMU

Pastor Tanimoto je brezumljen stekel na ulico. Gledal je vojake, kako so okrvavljeni lezli iz cestnega jarka. Pridužil se je neki starki, ki je hodila kot omamljena. Z desnico se je držala za glavo, z levico pa podpirala malega dečka in jadikovala, da je ranjena.

Tanimoto si je naložil dečka na hrbet, prijel staro za roko in jo peljal proti šoli, ki je bila preurejena v začasno bolnišnico. Čeprav bi moral dan naraščati, je bilo vedno bolj temno. Dim je prekril mestno četrt. V šoli je bilo še kakih šestdeset ljudi, ki so ležali v učilnicah, polnih zdrobljenega stekla in ometa. Tanimoto je računal, da je moralo pasti nekaj bomb, da je toliko ranjencev.

Tanimoto je iz šole stekel na bližnji grič, od koder se je videla vsa četrt in velik del Hirošime. Toda bil je razočaran. Niti dela četrti ni mogel videti. Vse je bilo v dimu, prahu in pari. Bližnje hiše so gorele. Takrat so začele padati kot oreh debele kaplje. Tanimoto je mislil, da te kapljice prihajajo od curkov gasilskih brigad. Tedaj ni mogel vedeti, da so te kaplje padale iz ogromnega stebra prahu, vročine in vlage, ki se je na milje visoko dvigal nad mestom.

Tanimoto je prenehal opazovati, ko je čul, da ga prijatelj Matsui kliče in sprašuje, če je še živ. Tanimoto je pritrudno odgovoril, toda njegov glas je bil slab, pretih. Spomnil se je na ženo, otroka, hišo, cerkev in sosedo, ki so ostali tam doli v tistem strašnem dimu in pari.

Planil je v tek. Tokrat proti mestnemu središču...

Otroci so bili umazani, prašni in raztrgani, toda na srečo ni bil nihče ranjen.

Vdova je odšla z otroci na ulico. Tam se je spomnila, da so skoraj goli. Vrnila se je med ruševine in prinesla kar največ oblek. Otroke je toplo oblekla, čeprav je bilo zelo vroče, ostale kose oblek pa povezala v culo.

Otroci so bili mirni, le mala Myeka je neprestano tožila, zakaj je že taka tema, zakaj je hiša porušena in kaj se je zgodilo.

Tudi vdovi ni bilo jasno, zakaj vse to, saj je sirena tulila, da je nevarnost minula.

Ozirla se je po sosesčini. Vse hiše so bila zrušene. Hiša, katero je sosed za splošno varnost moral s pomočjo deklet rušiti, je bila zbrisana, njen gospodar in dekleta pa mrtvi.

Vdova Hatsuo Nakamura je vročično odmetavala deske, razbito opeko, hlode

in ostale ruševine, da bi rešila izpod njih najmlajšega otroka. Dolgo je odmetavala, ko je iz nekake reže med ruševinami slišala krike:

»Tasukete! Tasukete!« (Na pomoč! Na pomoč!)

Pustila je pravkar rešeno deklico na strani in se s podvojenjo močjo vrgla med ruševine in jih odpravila. Bila je prepričana, da sta oba starejša otroka mrtva. Otroci so spali kakšnih deset stopinj od kraja, kjer je bila ona v trenutku eksplozije, zdaj pa se ji je zdelo, da sliši glasove izpod sebe. Sin se je moral premikati, ker je slišala ropot razbitin. Končno ga je našla. Naglo ga je potegnila izmed ruševin. Starejša deklica Myeka se ni mogla ganiti. Težak hlood ji je pritiskal telo k tlom. Ko jo je mati reševala, je jokala, da jo boli. Toda mati jo je kljub temu z napotom izvlekla...

Gospa Nakamoto, žena pomembnega funkcionarja iz sosesstva, je tavalna po ulici okrvavljene glave. Tarnala je, da je njen otrok težko ranjen in vpraševala vdovo, če ima kaj ovojev. Čeprav jih ni imela, je gospa Nakamura pustila otroke za hip same in splezala nazaj med ruševine, da bi našla kakke čiste cunje. Našla je svoj bel krojaški plašč in ga raztrgala na kosce. Pri tem je opazila svoj šivalni stroj. Tudi tega je izvlekla iz ruševin in ga potopila v cementni sod z vodo, ki je bil postavljen za slučaj požara. To je bilo njeno edino imetje.

Vdova je hotela pogasiti nastali ogenj, ki je izbruhnil v bližnji ruševini, da bi ne zajel tudi ostalih hiš. Toda neka sosedka jo je odvrnila od namere in predlagala, da bi šli vsi v Asano park. Spotoma je videla, da je edino misionarska postaja ostala cela. Tu je vdova za prvo silo pustila malo Myeto ter z ostalim dvema otrokoma odšla dalje.

Jezuit Kleinsorge je še vedno omamljen hodil po vrtu. Ves hrbet je imel okrvavljen. Eksplozija je zdrobila steklo bližnjega okna in mu ga natrosila v hrbet. Med tem so se prikazali tudi drugi jezuiti. Edino eden je bil teže ranjen.

V tem pa je pritekla hči učitelja v tamošnji misionarski postaji in dopovedovala, da sta njena mati in sestra zauti v hiši za jezuitskim dvoriščem. Odšli so tja. Med tem, ko sta pater La Salle in hišnica reševala učitelja, je Kleinsorge iskal njegovo ženo in hčer. Bil je prepričan, da sta mrtvi. Naposled je v razrušeni kuhinji našel učiteljevo ženo. Toda čim se je dotaknil njene dozdnevno mrtve glave, je začela vpiti, da jo boli. Uspelo mu je, da jo je rešil izpod ruševin, prav tako hčer. Nobena ni bila resno poškodovana.

Nato je prišla tista zvezdnata noč, vsa razsvetljena od polne lune, ko je Lisko zaslišal skozi tišino slaboten glas, glas ki ga v tej samotni ni slišal nikoli prej. Ni bil risov krik, niti kričanje skobca, ne tuljenje ali rezko lajanje volka.

ZGODA
PRIREDIL B. MLAKAR
NARISAL C. OBLAK

Združena seobca

65

Nato je prišla tista zvezdnata noč, vsa razsvetljena od polne lune, ko je Lisko zaslišal skozi tišino slaboten glas, glas ki ga v tej samotni ni slišal nikoli prej. Ni bil risov krik, niti kričanje skobca, ne tuljenje ali rezko lajanje volka.

Več kakor miljo od tod je na vrhu nekega griča Kresnica lajala nad losom, ki je šel prek planjave skozi trepetajočo, zlatorumeno svetlobo. Poleg nje je stal njen tovariš Blisk.

66

Proti temu lajanju, ki se je slišalo do neba, je hitel Lisko. Dolgo je že čakal in sanjal o tem klicu, ki mu ga je zdaj prinesel veter in odgovoril bi bil vsekdar, pozimi ali poleti. Ubral je pot preko skoraj neprehodne pokrajine, samo da bi si skrajšal pot. Če bi ga sedaj poklicel gospodar, ne bi bil slišal; in če bi bil slišal, bi ostal gluha za njegovo klicanje.

Lisko se je počasi vzpenjal na grič in z vohanjem iskal tisto, kar je prej slišal.

67

Kresnica je prva opazila njegov prihod. Ni se premaknila, da bi mu šla naproti, niti se ni umaknila, temveč je čakala, zlekčena na trebuhu. Počasi se je Lisko približal. Nikakega šuma nista povzročila; le njune oči so žarele kakor zvezde.

Glas poln veselja je prišel Lisku iz grla; tedaj je Blisk obrnil glavo in ju zagledal. Videl je veliko, zravnano žival poleg Kresnice, videl je svetlo Kresnično glavo, ki je ovohavala to prikazen.

68

Dobre pol minute se ni premaknil, kakor bi bil izklesan iz trde skale. Nato se je počasi dvignil: njegove oči so bile kakor zeleni plameneči krogi in iz grla mu je prišlo zamolklo, preteče renčanje. V tem glasu je bila smrtna groznica. Kresnica jo je slišala in tudi Lisko jo je slišal.

Blisk je šel naprej, korak za korakom, in nogo so mu postale trde. Mišice so mu otrdele kakor jeklo, kakor tisto noč, ko se je boril z Baloom, poglavarjem krdela.

CELJSKI **bedrski**

BREZ JAME

V Sentvidu zadnjič je nekdo umrl in smrt je vedno resna stvar; a zgleda, da v Sentvidu ni nekaterim to nič mar. Saj ko pogrebci so se zbrali, da starca v jamo ponese, pa med grobovi tiho so obstali, ker jame ni nikjer bilo. Tako je mrtvec bil brez jame, četudi naročena je bila, a vest o smrti in potrebni jami — sploh do grobarja ni prišla.

SLADOLED IN ŽEBLJI

Zaviti žebli — dober sladoled, to dvoje pač ne pojde skupaj, a vendar v Gaberjih pri Zimšek servirajo oboje skupaj. Zato mizarji vsi: Pozor! Če stare žeblje kdaj želite, potrudite se v Gaberje in sladoled kupite in upam, da prav vse bo v redu in našli boste, kakor jaz sem, žebelj v sladoledu.

NOCNA IDILA

v noči od 30. na 31. julij

V Cankarjevi noči zavila je meščane in san globok. Cisto prav! Ob dveh ponoči tja privpila je pjana družba naokrog... Cisto prav? Bilo bi prav, če neb' zbudila vseh odraslih in otrok, to pa ni prav. In če se neb' razvila revija psokv razgretih glav, vse kar je prav. A končno družba je dobila iz nočne »sklede« lep pozdrav. Cisto prav!

NA CELJSKI BRVI

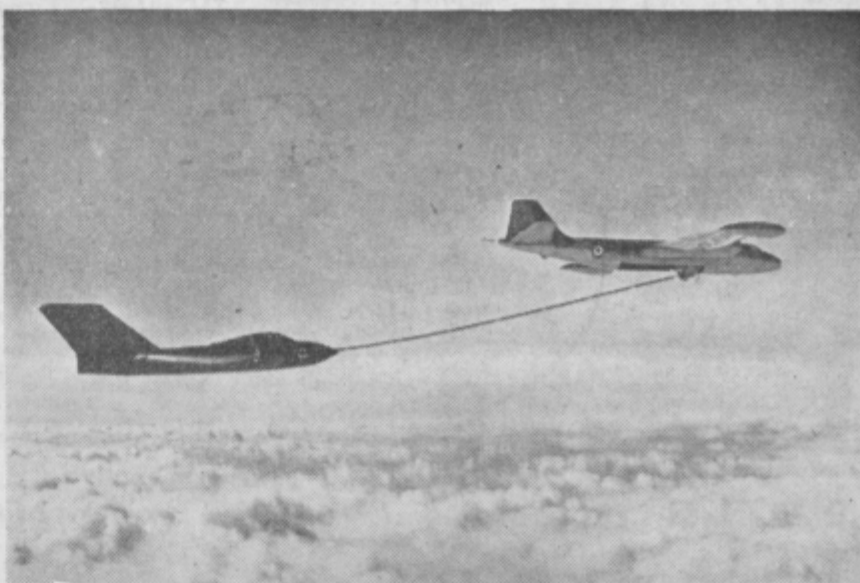

Zdaj sem pa zares pri njej »skozi padel«!

Jezuiti so pripravljali kovčke in so se pripravili za evakuacijo. Kleinsorge je šel v svojo sobo. Našel jo je v nekem čudnem neredu. Skrinjica za prvo pomoč je bila nepoškodovana. Toda njegovih oblek, ki so visele na obealniku, ni bilo videti nikjer. Pisalni stroj na mizi je bil raztepen v stotine kosov a škatla s papirjem pod mizo. Kleinsorge je bil seveda prepričan, da je bil vmes prst božji, kajti v škatli je bila tudi večja vsota denarja.

Zanimivosti

Zračna bencinska črpalka

Da bi moderna letala lahko ostala dlje časa v zraku, so si omislili »zračno črpalko«, to je letalo, ki med poletom po cevi oskrbuje letala z gorivom

MESTO VODNIH NOMADOV

Conflans-Sainte-Honorine je majhno mesto na obali Seine, kakih 15 kilometrov severozahodno od Pariza. Mestce šteje približno 32.000 prebivalcev, vendar v njem redno živi nekaj manj kot 10.000 ljudi. Zanimivo je namreč, da si je 32.000 francoskih rečnih mornarjev zaradi izredno ugodnih pogojev ob sotočju Seine in Olse izbralo prav Conflans za domačo luko. Conflans je hkrati tudi njihovo uradno domovišče, katerega obiščejo kdaj pa kdaj, ko se vračajo s križarjenja po francoskih rekah. Semkaj prihajajo izpolniti svoje državljanske dolžnosti, ob volitvah in podobno, prihajajo pa tudi po pošto. To mestece je tudi družabno in gospodarsko središče vodnih nomadov.

Trikrat tedensko je tu na obali Seine v senci rečnih žerjavov sejem. Tu kupijo večni mornarji vse, kar potrebujejo za svoje družine in potujoče domove. V Conflansu so še številna podjetja, kjer izdelujejo oziroma popravljajo ladijske stroje, tu so suhi doki in posebne trgovine, kjer si lahko ladjarji nakupijo najpotrebnejše orodje za svoj poklic.

Za vzgojo otrok teh nomadov skrbijo v posebnem vzgajališču. Otroci redno obiskujejo šole in se izučijo poklicev. Nedorasle za šolo jemljejo na dolge plovbe. Otroci morajo biti na ladjah privezani s posebnim pasom, a kljub temu so nesreče zelo pogoste. Kljub veliki previdnosti staršev utone v Conflansu vsako leto do 12 majhnih otrok.

Svojevrstni nomadi imajo tudi svojo plavajočo cerkev z duhovnikom ter posebno urejeno ladjo s pisarnami organizacij, knjižnico, ambulanto itd., skratka skoraj vse, kar potrebujejo. V mestecu ob Seini je večkrat zasidranih tudi po 400 rečnih ladij. Prebivalci odhajajo, pa spet prihajajo.

Vse to opravičuje dejstvo, da si je nad 22.000 rečnih mornarjev izbralo prav Conflans za domačo vas. Z njim živijo že od rane mladosti.

16 KRAT OKOLI ZEMLJE V ENEM SAMEM DNEVU

Mednarodno geofizično leto 1957-58 nam bo pripravilo še marsikatero presenečenje! Tako napovedujejo ameriški znanstveniki, da bodo umetni sateliti, ki bodo v tem letu izstreljeni na skrajno mejo zemeljske atmosfere, zmogli preleteti v enem samem dnevu 16 krat

vso dolgo pot okoli zemlje. Ta letelca telesa bodo zmogla en krog v dobrih devetdesetih minutah.

OBUTI PSI V SLUŽBI AMERIŠKEGA LETALSTVA

Američani imajo svojo letalsko bazo tudi v nemškem kraju Landstuhl. Ogromno letališče in vse naprave straži delovna edinica z 62 dresiranimi psi. Ker je betonska pista pretrda za občutljive šape štirinožnih stražarjev, so Američani poskrbeli za vse pse posebne čevlje po meri. Naročila so zlasti bili veseli odtoni čevljarji, saj so jih morali napraviti kar 124 parov. Izdelani so iz posebnega mehkega usnja in imajo gumijske podplate. In psi? Sprva jim je bilo zelo neprijetno, a so se kmalu navadili obuvanja. Sedaj vsak pes v bazi Landstuhl čuva svoje čevlje enako ljubosumno kot svoj usnjeni ovratnik.

DOMISLICE

Mnoge naše neumnosti bi minile, če se nebi skušali z njimi postavljati.

Misel, ki nas je napravila človeka, je prvič prešinila ženske možgane ob daleč lepši nasprotnici.

Tepci, ki vedo da so tepci, so razmeroma pametni; šele tepci, ki tega ne vedo, so norci.

Samobitnost duha je večkrat trmoglavost nesamobitne osebnosti.

Celo bedak ve več resnic o ženski kot modrijan kdajkoli o življenju.

Samomor in velika ljubezen sta si medsebojno tako podobna, da je pametno izogibati se obeh.

Begov Jan

DEFINICIJE

Pamet, to je nekaj, na kar možki pri ženski šele takrat pomislijo, ko so že vse druge njene lastnosti spoznali.

Direktor, to je človek, ki sprejema stranke, da bi ostali uslužbenci lahko v miru delali.

Popularnost je ponašanje človeka, ki je najprej napel vse sile, da bi postal znan, potem pa nosi temna očala, da bi ga ne spoznali.

Spisek darovalcev je seznam ljudi, ki niso imeli toliko korajže, da bi rekli »ne«, kajti kdor je nesebično pripravljen nekaj darovati, daruje tudi brez tega.

Memorial Ferda Skoka

AD Kladivar prireja v nedeljo, 5. avgusta ob 16.30 na atletskem stadionu »Borisa Kidriča« svojo tradicionalno atletsko prireditev »Memorial Ferda Skoka«.

Letošnji Skokov memorial bo brez mednarodne udeležbe. Upoštevati moramo, da živimo v olimpijskem letu in da se vsi inozemski atleti pripravljajo z določenim načinom vadbe in omejenim številom nastopov za to največje mednarodno prireditev. Prav zaradi tega je Atletska zveza Jugoslavije dobila v teh dneh obvestilo, da se inozemski atleti ne morejo udeležiti mednarodnega mitinga v Celju in Ljubljani, ki sta planirana v mednarodnem koledarju.

AD Kladivar pa kljub temu izpolnjuje svojo dano obvezo, da bo vsako leto izvedel v počastitev odličnega predvojnega atleta in hrabrega partizanskega borca Ferda Skoka atletsko tekmovanje, dostojno svojemu imenu.

Letos bomo videli na startu izbrani moški ekipi Hrvatske in Slovenije. Atleti iz sosedne hratske republike so bili vsa zadnja leta že večkrat gostje v našem mestu. Vselej so s svojimi rezultati in borbnimi na atletski stezi zadovoljili vse celjske ljubitelje atletike. Prav

letos pa še nismo imeli prilike pozdraviti hrvatskih atletov v našem mestu. Dvoboji med reprezentancami Hrvatske in Slovenije je imajo določeno tradicijo. V preteklem letu so Hrvati na domačih tleh slavili veliko zmago nad Slovenci. Kaj pa letos? Po nedeljskih rezultatih sodeč, kjer smo na celjskem tekalisku videli zbrane vse slovenske atlete, bo borba letos otrejša, saj se bodo Slovenci hoteli revanširati za lanske poraz. Imena Vipotnik, Lorger, Zupančič, brata Kopitar, Leška, Brodnik, Pokorn, Hafner, Male, Vazič, Kolnik so našim gledalcem dobro znana. Boriti se bodo morali proti znanim hrvatskim atletom Muratom, Čularjem, Bezjakom, Razičem, Oslakovičem, Milerju, Petranoviču, Kuzmaniču in drugim. Tekmovalni sporod obsega vsega 15 disciplin, izven konkurenca pa bodo 2 vmesni tečki, v kateri bodo nastopili mladinci na 1000 m in ženske na 800 m, kjer bo poskušala Ančka Slamnik postaviti nov državni rekord. Nedeljski dvoboj med republikami reprezentancami Hrvatske in Slovenije bo letos brez dvoma najkvalitetnejša atletska prireditev v našem mestu. Prav zaradi tega jo je AD Kladivar posvetil »memorialu Ferda Skoka«.

Truda Coceji:

Alkohol - nesreča za družino

Kot po navadi, sem tudi tega deževnega dne šla po mleko k velikemu kmetu s tistim rdečim vrčkom, ki ga uporabljamo že več let. Bila sem nekoliko zgodnejša od prejšnjega dne. Pot, ki se vije nekaj časa navkreber, potem pa je položna in zopet strma, sem prehodila v naglici, čeprav nekoliko zatopljena v misli.

Kmalu sem se znašla pred zelenimi vrati srednjevelike kmečke hiše z malimi okni. Vstopila sem, pozdravila ter oddala vrček, nato spregovorila z zgovorno gospodinjico še nekaj besed o vremenu in že stopila skozi vrata. A tedaj se mi je nudil dokaj čuden prizor. Pred vrati sta stali dve deklici drobnih in čisto bledbih obazov, ena nekoliko večja od druge. Obekla je bila mnogo prevleklja zanj, poleg tega pa se precej raztrgana in umazana ter ponekod zašita z belim sukencem. Spoznala sem kmalu, da je šivala to nerodna in neokretna otroška roka. Lasje so bili razmršeni in so pričali, da že dolgo časa niso bili počesani.

Starejša deklica je držala v roki moder vrček za mleko. Nisem mogla mimo deklice, ne da bi ju pozdravila in ogovorila:

»Cigavi pa sta? Ali vaju nič ne zebeta?«

Čakala sem na odgovor, a zaman, nisem ga dobila. Deklici sta se le spogledali in se nasmehnili. Nisem vedela, kaj vse to pomeni, zato sem se obrnila do mlade gospodinje, da bi mi stvar pojasnila.

»Kaj su njuni starši?« sem vprašala. »Oče je rudar, mati je doma. V hiši je še sedem otrok, ki so še vsi nepre-

skrbljeni. Oče je pijanec in zaradi njega ter nepravilnega gospodinjstva trpi vsa družina, najbolj pa seve doraščajoči otroci, ki niso razviti, kakor bi morali biti. Ti dve deklici,« je končala žena, »ne moreta govoriti.«

Ker sta mali že počasi odhajali, sem se tudi jaz poslovila, a odšla še nisem. Pred hišo sem čakala in gledala za odhajajočima postavama, ki sta šli v nasprotno smer, od koder sem prihajala jaz. Mnogo preveliki čevlji so se močno pogrezali v blato in za deklicama se je poznala sled. Ze precej daleč od hiše se je mlajša deklica ozrla name, a tedaj je sirotica zadela ob kamenje in padla nerodno nanj.

Ze sem hotela odložit vrček, da bi pohitela k njej, a prehitela me je starejša izmed njiju, ki je imela v roki tudi vrček. Nerodno je pobirala mlajšo sestrico in jo končno le pobrala. Očistila jo je, ker je bila zelo blatna, nato pa sta, kakor da se ni nič zgodilo, nadaljevali pot proti napol leseni koči na griču, kjer sta se končno ustavili. Jaz sem ves čas gledala za njima, in ko sta prispeli na cilj, se mi je pogled ustavil še na krvavem madežu na tleh, kjer je nekoliko prej padla mala deklica.

Se ko sem se vračala domov, sem razmišljala o vsem dogodku in se spomnila raznih pripovedovanj in pisanj o nesrečnih družinah, kjer prevladuje alkohol. Vprašala sem se: »Ali je res potrebno, da družine tako trpijo zaradi alkohola?«

Ceprav se zelo borimo proti alkoholizmu, so podobni primeri na žalost še zelo pogosti.

Ulice brez poezije

Na tem mestu smo že večkrat opozarjali na gojitev cvetja na oknih. Cvetje poživlja gole stene, prinaša občutek domačnosti na ulice, ki so, prašne in vroče, bolj ali manj široki zračni jarki, obzidani s poslikanimi stenami. Na pisanem cvetju se oko nezavedno in nehote spočije, golota sten ga prav tako utruja. Ne bi rekli, da s prigrvarjanjem nismo že nekaj dosegli, precej oken je že dobilo okras, vendar nas uspeh, kakršen je do zdaj, ne zadovoljuje. Nasprotno, ugotoviti moramo, da se je ponekod stanje celo poslabšalo. Tako imamo poleg izredno lepo okrašenih poslopj in oken — ne bomo jih naštevali, to bo ugotovila jeseni strokovna komisija — cele ulice brez cvetja in okrasja. Tako je n. pr. že vhod v mesto skozi ulico slavljenega poeta, Aškerca, skoro brez poezije cvetja. Ulica Tončeve Čečeve s svojimi številnimi balkoni ima cvetje samo na enem — visoki terasi in eno ali dvoje oken so izjema. Na trgu V. kongresa je do letos balkon stare mestne hiše prednjačil s pisani petinjami in živordečimi pelagionijami, letos prednjači z goloto in z njim nekaj sosednjih hiš — izjeme so redke! Visoka hiša nekdanjega Narodnega doma je gola kakor triglavska stena; res je, v hiši so sami uradi in okna tudi niso najbolj primerna za cvetlične zabojčke, toda prav na vogalnih oknih, če dobro vem, je spodnje v mali dvorani, bi vseeno bilo zanje dovolj prostora in že teh oken s cvetličami bi zmanjšalo obupno uradno puščobo. Zavijva, prijatelj, v ozko gledališko ulico (sodiščno zgradbo s te strani izvenzima, ker je spredaj izredno lepa); niti enega cvetličnega lončka in kar naju najbolj iznenadi, gledališče z najugodnejše zidanimi okni, je prazno okoli in okoli, tudi balkon spredaj. Slandrov trg je menda dovolj okrašen z gradbeno in parkom nad zakloniščem, zato visoke stavbe naokoli prazne streme v popotnika. Lahko bi še stopila sem in tja ter našla mnogo prilik za okrasitev, n. pr. veličastne balkone komanalne banke, skore vse visoke hiše v Stanetovi ulici, pa v Cankarjevi in Vodnikovi, kjer povsod samo poedina cvetka sramežljivo mežika iz kakšnega okna.

Atletci Kladivarja napredovali - atletinje nazadovale

Več sto gledalcev je bilo dva dni v preteklem tednu priča izredno lepim atletskim borbam na stadionu Borisa Kidriča v Celju. Na startu so bili zbrani prav vsi, ki v slovenski atletiki nekaj pomenijo, med njimi pa tudi več olimpijskih kandidatov, državnih rekorderjev in pravok. V takšni družbi in ob lepem vremenu je bilo pričakovati tudi več rekordov. Atletinje so izenačile oziroma izboljšale kar 3 državne rekorde, atleti pa so postavili 5 slovenske rekorde. Med temi junaki srečamo 3 imena Kladivarja — Sikovčeva na 100 m, Vipotnika na 1500 m in Jožeta Kopitarja v metu kopja. Čeprav niso vpisani v listo rekorderjev, pa so na zadnjem tekmovanju s svojimi borbnimi in kvantitativnimi stvaritvami dvignili s sedežev vse gledalce tudi Igor Zupančič, Marjan Kopitar, Stane Cajhen, Rudolf Male, Stane Lorger, Simo Vazič, Roman Lešek, Dušan Gogič in Vlado Kralj. Vsi so po svojih močeh pokazali rezult-

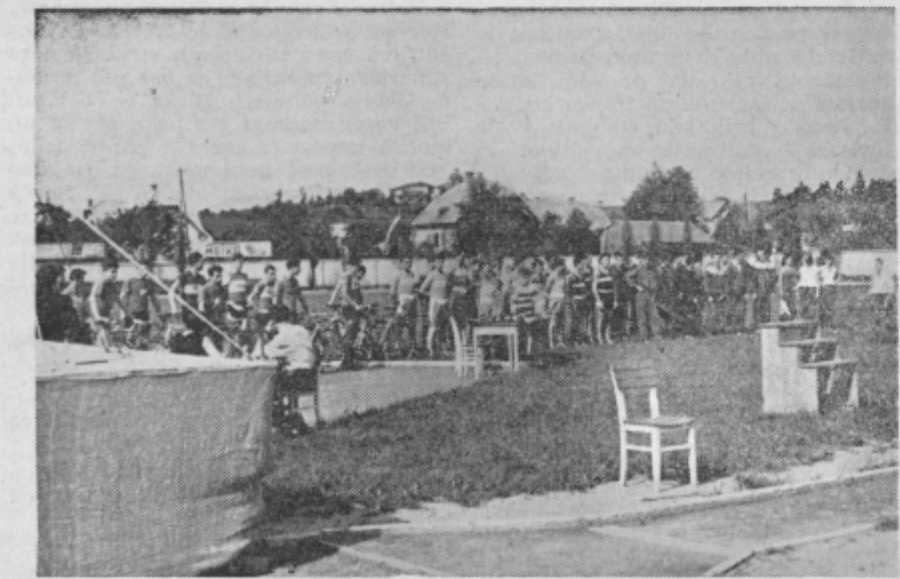
at, ki jih niso mogli nadoknaditi teh vzrli. pokazale pa so veliko in do jeseni lahko kar z zaupanjem gledamo v njihov nadaljnji razvoj. Če bodo atletinje marljivo pri vadbi, bodo lahko zopet v finalu osvojile tradicionalno drugo mesto v državi. No pri vseh gorajših nesrečah nismo omenili še Sikovčeva, ki je nastopila samo na 100 m, potem pa je odnehala. Od vseh nastopajočih moramo poveljati odlično Slamnikovo, ki se je borila sama s seboj in z vetrom. Prvi krog je pretekla v odličnem času 63,0, potem pa je zadnjih 200 m pred ciljem popustila. Če bi držala začetni tempo tudi v drugem krogu bi se imela državnega rekorda na 800 m pomaknila znatno na bolje. Ančka Slamnik je tokrat dosegla svoj osebni rekord na tej progi, ki je še samo za 3 desetinke sekunde slabši od državnega! Sikovčeva je na 100 m zopet izenačila svoj državni rekord — 12,5. Odlična je bila tudi mlada Re-

50-letnica gasilskega društva v Letušu

Zadnje nedeljo je obhajalo naše gasilsko društvo 50-letnico svojega obstoja. Od ustanoviteljev društva živita še tovariša Leskovšek Stefan in Oštr Franc. Društveno delovanje je bilo veskopi prav živahno in plodno. Društvo ima svoj gasilski dom, ročno brizgalno, dve motoriki ter nad 500 m tlačnih cevi in ves potreben inventar. Društvo je sodelovalo pri gašenju enainštiridesetih požarov.

V času okupacije je društvo pretrpelo precejšnjo škodo na inventarju. Društveni prapor je bil zaplenjen, vendar

ga je dobilo po okupaciji nazaj. V tej dobi se je članstvo v polni meri zavezalo, kaj je njegova dolžnost in zato ni čudno, če je dalo v borbi proti zatiralcem devet članov društva svoje življenje. V svobodi je društvo zopet zaživelo in je vedno pripravljeno, da pomaga očuvati zasebno in ljudsko imovino, kadar je to potrebno.

Na atletskem stadionu »Borisa Kidriča«

tate svojega vestnega vsakodnevnega večmesnega treniranja. Uspeh ni izostal. Moška ekipa Kladivarja se je 10. II. kolu zvezne atletske lige FLRJ prvič po 16 letih uvrstila na 1. mesto v Jugoslaviji pred Partizanom in Crveno zvezdo iz Beograda! Brez dvoma je to eden blestičnih uspehov celjskih atletov, na katerega smo lahko ponosni vsi Celjani. Če bodo atleti še izboljšali svojo formo in če bodo do jeseni, ko se bodo v finalu v Beogradu spoprijeli najboljši za naslov državnega prvaka, podvojili svojo marljivost pri vadbi, potem lahko pričakujemo, da se bodo borili za visoko mesto. Sicer pa pustimo uganjane. Povrnimo se na zadnje športne borbe. Stane Lorger je pobral v teh dneh kar 3 zmage. V skoku v daljino je dosegel svoj osebni rekord v štafeti 4x100 m pa je prav tako močno prispeval k zmagi Kladivarja. Vipotnik, ki na tem tekmovanju ni imel enakovrednih nasprotnikov, je na 1500 m dosegel odlične rezultate, nov slovenski rekord. V teku na 800 m je nastopil poškodovan in ni mogel pokazati vseh svojih sposobnosti. Odlični so bili nazi tekači na 400 m in 400 m čez ovire — Zupančič, M. Kopitar in Cajhen. Igor Zupančič je pobral 2 zmagi: na 400 m čez ovire z najboljšim letošnjim časom v Jugoslaviji, v štafeti 4x400 m pa je prekosil samega sebe, ko je že skorajda zgubljeno štafeto Kladivarja z odličnim tekom na 400 m s časom 49,4 spreminil v zmago. Da — kar 3 zmage lahko pristeje mo Igorju Zupančiču, saj je zopet dokazal, da je atlet velikega formata in da zvezni kapetan v bodoče pri sestavi državne reprezentance ne bo mogel kar tako mimo njegovega imena! Ista ugotovitev velja tudi za Jožeta Kopitarja, ki je s sijnimi meti zopet dokazal, da je v kopju pač najboljši v Sloveniji in trenutno drugi v državi. Ko je kopje poletelo 67,59 m daleč in je s tem padel Plutov slovenski rekord, so vsi gledalci toplo pozdravili ta uspeh celjskega atleta. Mladi atlet Stane Cajhen, ki je vsa leta živel v senci »velikega Zupančiča in M. Kopitarja, je na tem tekmovanju pokazal izreden napredek in se že uvršča med najboljša zaprekaša v Sloveniji. V teku na 400 m je dosegel svoj osebni rekord. V nedeljo smo videli na stadionu v težki disciplini — v troskoku — razpoložena Gogič, ki je preskočil 14 m! V Gogiču bo Kladivar dobil vrednega naslednika Ljuzetu Zagorca, saj slovenski rekorder v tej disciplini Ljuzeta Zagorca kaže le še po potrebi, da društvu prinese potrebne točke. Tudi Kumpferger, ki je nastopil brez pravega treninga, je na 3000 m čez ovire bil odlične in je tekel le 4 desetinke sekunde slabše od starega slovenskega rekorda. Dolgoprogaši so tokrat močno trpeli. Proga je bila izredno trda. Male in Vazič sta bila zmagovalca v obeh tekih, na 5000 in 10.000 m. Nista sicer postavila svojih običajnih rezultatov, vendar sta s svojo borbenostjo in dobro taktiko nadkriljvala vse ostale slovenske dolgoprogaše. Vse gledalce sta močno razbujala pri teku na obeh dolgih probah, ob sijajnih finiših v zadnjem krogu pa sta bila najgrajena za ves svoj trud z močnim aplavzom vseh gledalcev. Roman Lešek se je boril z višino 4,13 v skoku ob palici ali bolje z novim slovenskim rekordom, vendar tokrat še ni uspel. Pozabiti ne smemo poštvovalnosti Kralja v teku na 800 m, ko je prvih 600 m močno vlekel Vipotnika, pri tem pa si je kljub temu še zagotovil 2. mesto, niti Kostriča v metu kladiava, Golca v metu diska itd. Vsi atleti, brez izjeme, so po svojih močeh prispevali k velikemu uspehu celotne ekipe.

jeva je poškodovana, Gradšarjeva je s svojo poškodbo izgubljena za atletiko, Jagrova je dva dni pred tekmovanjem odšla na morje. Sumakova ne zahaja več na stadion itd. ... nikova pri skoku v daljino s 3,14 m, kar je njen osebni rekord. Tudi mladinki Leskovškova in Lebanova sta v skokih dali več kot je bilo pričakovati. Celešnik Milena zopet prihaja pri prav dobri formi ter je s Pristovškovo, Kavčovo in Ocvirkovo v metih pripomogla Kladivarju do večjega števila točk. Podrobni rezultati so bili sicer objavljeni že v dnevem tisku, zato se homo ustavili le pri domačih tekmovanih.

Moški — 110 m: 1. Lorger 14,5, 3. Kovač 15,3; 100 m: 1. Lorger 10,7, 7. Kovač 11,5, 11. Vučer 1,7; 1500 m: 1. Vipotnik 3:49,6 (rekord LRS), 5. Gajšek 4:09,8; met kopja: 1. Kopitar Jože 67,59 (rekord LRS), 5. Brodnik 55,88, 4. Kač 55,75; met kroglice: 2. Golc 12,85, 3. Polunjak 12,57; skok v višino: 2. Brodnik 170, 6. Urbajs 165,400 m: 1. Zupančič 50,5, 2. Kopitar M. 50,9, 3. Cajhen 51,8; skok v daljino: 3. Lorger 6,67, 6. Urbajs 6,24; troskok: 1. Gogič 14,07, 2. Zagorac 13,64, 9. Končan 12,56; 3000 m: 1. Male 15:52,6, 2. Vazič 15:54,4; štafeta 4x400 m: 1. Kladivar (Vučer, Cajhen, Kopitar M., Zupančič) 3:24,7; 400 m čez ovire: 1. Zupančič 54,8, 2. Kopitar M. 55,8, 5. Cajhen 58,2; 800 m: 1. Vipotnik 1:56,5, 2. Kralj 1:58,4; štafeta 4x100 m: 1. Kladivar (Kopitar M., Zupančič, Lorger) 43,8; 200 m: 1. Lorger 22,0, 4. Vučer 25,6; 3000 m čez ovire: 2. Kumpferger 9:32,4, 6. Verik 10:11,0, 8. Ban 10:26,8; met diska: 1. Golc 45,44, 5. Peterka 41,44, 10. Dimca 35,52; palica: 1. Lešek 4,00 m, 3. Brodnik 3,80; 10.000 m: 1. Male 32:58,8, 2. Vazič 33:38,6; kladivo: 1. Kostrič 50,45, 2. Peterka 45,65. Stanje točk v II. kolu: 1. Kladivar 32.198, 2. Crvena zvezda 32.180, 3. Partizan 30.462 (brez 3000 m čez ovire).

Ženske — 80 m ovire: 3. Rečnik 15,5, 4. Ocvirk 14,2; 100 m: 1. Sikovec 12,3, 4. Ocvirk 14,0; 200 m: 2. Rehar 29,0, 4. Belaj 30,6; 800 m: 1. Slamnik 2:15,0, 4. Cvikl 2:53,5; krogla: 3. Celešnik 11,73, 4. Pristovšek 11,13; višina: 3. Leskovšek 135, 4. Belaj 150, 5. Kač 125; daljina: 1. Rečnik 5,14 m, 4. Leban 4,65; met diska: 2. Celešnik 41,98, 4. Kač 35,96, 5. Pristovšek 30,65; štafeta 4x100 m: 2. Kladivar 15,527, 4. Vojvodina 15,344, 5. Sentia 15,079 in 6. Crvena zvezda 12,450 itd. ...

Nogomet

V LJUBLJANI ZMAGA NAD ODREDOM

Zadnje zmage Kladivarja niso pokazale napredka pri nogometiških. O tem so se prepričali vsi gledalci pri tekmi proti Kovinarju in Proletarcu. Zato je tem bolj prijetno odjeknila vest, da so celjski nogometaši sredi Ljubljane premagali kompletno moštvo Odreda s 3:2! V I. polčasu so bili Celjani gospodarji na igrišču, v času, ko je igrala standardna enajstorična Odreda. Kladivar je v tem delu igre vodil z 2:0! Večjim številom lepih kombinacij sta dala Kronberger 9:32,4, 6. Verik 10:11,0, 8. minut. V II. polčasu je Odred mobiliziral nove, sveže in mlade sile. Kladivar je kljub temu v 56. minuti po Piklu povisal iz kazenskega strela na 3:0. Igra je nato prevzel v svoje roke Odred, ki pa je do zaključka tekme le dvakrat uspel potresti mrežo Kladivarja. Celjani so dali v Ljubljani dobro partijo. Kljub spremeni postavi so zaigrali lepo, solidno in borbeno. Najboljši so bili Mariček, Hribernik in Pikel Kladivar je nastopil v naslednji postavi: Veličkovič, Franc, Vodeb, Mahkovec, Mariček, Posinek, Pikel, Belcer, Hribernik, Godina.

CELJSKI PLAVALCI NA PRVENSTVENEM NASTOPU

Minulo nedeljo je bilo v Ilirski Bistrici I. kolo republiškega prvenstva v plavanju za klube II. lige. Razen plavalcev Celuloze iz Krškega, Rudarja iz Trbovelj, Ljubljane, Triglava iz Kranja, Partizana iz Ilirske Bistrice so se tekmovanja udeležili tudi člani in članice celjskega Neptuna. V skupnem plasmanu so se Celjani po prvem kolu uvrstili na tretje mesto s 134,5 točke. Zmagala je ekipa Celuloze s 251,5, drugi pa so bili plavalci iz Trbovelj s 137,5 točke.

Za posamezne discipline pa v naslednjem razen zmagovalcev navajamo še plasman celjskih plavalcev:

- MOSKI 400 m crawl: Zelenšek (Rudar) 5:55,3, 2. Klančnik (Neptun) 5:48,6, 6. Ščuka, 7. Repar, 8. Stros, 12. Tofant; 100 m metuljček: Ivčič (Celuloza) 1:50,6, 2. Klančnik (N) 1:52,8, 3. Mravljak, 9. Goršič, 12. Vodičar; štafeta 4x100 mešan: Rudar 5:50,3, 3. Neptun I., 5:56,6, Neptun II., 8. Neptun III.; 100 m crawl: 1. Klančnik (N) 1:11,2, 5. Mravljak, 6. Ščuka, 7. Trbovc, 12. Stros, 14. Lovšin, (nastopilo 35 tekmovalec); 200 m prsno: 1. Dragan (Celuloza) 3:16,4, 4. Balbek (N) 3:25,8, 8. Goršič E., 10. Herič, 11. Godec, 14. Cepin, 21. Derstvenšek; 100 m hrbtino: 1. Zelenšek (Rudar) 1:27,5, 6. Goršič E. 1:35,0, 7. Stros isti čas, 8. Goršič T., 17. Cepin; štafeta 4x100 crawl: Rudar I. 4:57,4, 2. Neptun I. 4:58,4, 4. Neptun II., 5. Neptun III.
- ŽENSKÉ 100 m hrbtino: Kačar (Rudar) 1:42,0, 5. Keršinar 1:50,3, 6. Jošt, 8. Lovšin; 100 m prsno: Breskvar (Celuloza) 1:42,8, 2. Pečnik (N) 1:44,4, 5. Modic, 11. Golob, 13. Kolenc; štafeta 4x50 m crawl: Celuloza I. 2:45,4, 2. Neptun 2:50,0; 50 metuljček: Breskvar (Celuloza) 0:45,4, 3. Pečnik (N) 0:47,0, 5. Jošt, 7. Keršinar; 100 m crawl: 1. Grozina (Celuloza) in Kačar (Rudar) 1:28,5, 4. Jošt (N) 1:33,4, 5. Herič, 7. Keršinar, 12. Lovšin; štafeta 4x50 m mešan: Celuloza 3:02,2, 2. Neptun 3:04,6, 5. Neptun II.

NOVE VADITELJICE

V Prebuldu se je pred dnevi zaključil vadiateljski tečaj za vodnice v partizanskih društvih, ki se ga je udeležilo 18 članic in mladink iz devetih društev Partizan. Tečaj je pod vodstvom tov. Trogarjeve in Kosove prav dobro uspel in so si tečajnice pridobile dovolj znanja za uspešno vodenje ženskih oddelkov pri vadbi. Ob tej priliki se je pokazalo, da je Prebuld idealno mesto za podobne tečaje. Ob plavalnem bazenu so urejene tudi druge pravne za atletiko, orodno telovadbo itd.

GOSPODARSKO PODJETJE ZELEZARNE ŠTORE

RAZPISUJE

mesto štipendista

na Šoli za socialne delavce v Ljubljani

Pogoji: dovršena srednja šola z maturo ali pa nepopolna srednja šola z najmanj 3-letno uspešno prakso v socialni ali podobni službi (personala).

Rok prijave do 12. avgusta 1956.

OBVESTILO LASTNIKOM RADIOANTEN

Opozarjamo lastnike radioantene, da iz varnostnih razlogov ni dovoljeno križanje anten z električnim omrežjem. Razdalja med vodniki anten in vodniki električnega omrežja mora znašati najmanj 3 m v horizontalnem pogledu.

Antene, katere so nepravilno izvedene v smislu navedenih pogojev, morajo biti odstranjene najkasneje do 8. septembra 1956. Odstranitev nepravilnih anten se sme izvršiti le v prisotnosti pristojnega rajonskega monterja, ki bo po potrebi zaradi varnosti odklopil električno omrežje.

Ta oslužnost rajonskega monterja je brezplačna. Vsi ostali stroški odstranitve bremenijo lastnike anten. Odstranitev anten izvrši po naročilu tudi naše podjetje.

Nepravilne antene, katere ne bodo odstranjene do navedenega roka, bo odstranilo naše podjetje na račun lastnika.

Montaža in demontaža anten, strelodvodov in drugih naprav v bližini električnega omrežja se sme izvršiti le z dovoljenjem rajonskega monterja in v njegovi prisotnosti.

ELEKTRO-CELJE

Tehniška izpostava Celje-mesto

PREKINITEV ELEKTRICNE ENERGIJE

Vsem potrošnikom električne energije sporoča Tehnična izpostava Semptev v Savinjski dolini podjetja Elektro Celje, da bo v nedeljo, dne 5. avgusta 1956 prekinjena dobava električne energije v času od 6.15 do 8.15 zjutraj in popoldne od 16.30 do 17. ure na področju rajonov Sp. in Zg. Savinjska ter Zadročka dolina.

Prekinitev bo zaradi vzdrževalnih del v R. T. P. Podlog.

Nedelja, 5. avgusta

11,15 Izbrali ste — prisluhnite!

11,30 Vedre melodije

Ponedeljek, 6. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 O celjskem športu in športnikih

17,30 Mešani zbor II. gimnazije p. v. Jurčka Vrežeta pred mikrofonom

17,45 Revija priljubljenih popevk

Torek, 7. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 Izbrali ste prisluhnite!

17,30 Godba na pihala ZPD »Fr. Prešeren« igra za kratek čas

Sreda, 8. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 Plesno glasbo izvaja orkester Glenn Miller

17,30 Kulturni obzornik

17,35 G. Verdi: Niliska scena iz opere Aida

Cetrtak, 9. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 Izbrali ste prisluhnite!

17,30 Vesele melodije igra tamburaški orkester »Fr. Prešeren« p. v. Jančka Hočvarja

Petek, 10. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 R. Stolz: Fantazija na teme J. Offenbacha

Sobota, 11. avgusta

17,00 Domače novice, objave in reklame

17,15 Izbrali ste prisluhnite!

17,30 Z dobro voljo v prijaten delopust

KONCERT V PARKU

Občinstvo opozarjamo na koncert, ki bo v nedeljo, 5. avgusta od 10 do 11.30 v Mestnem parku. Igra godba Tovarne emajlirane posode iz Celja.

PUTNIK — CELJE

Naši izleti: Z avtobusom po Dolomitih, v Trst, Graz-Dunaj-Praga, Reka-Atene-Reka, Rim-Napoli-Pompeji, po Jugoslaviji, Dunaj, München. Prijavite se čimprej, ker je število mest omejeno. Vsa podrobna navodila dobitte v poslovalnici Putnik Celje.

Preden se odlo